

KRVAVÁ SKLIZEŇ

BLOODY HARVEST

Doplněná zpráva o obviněních z odebírání orgánů
praktikujícím Falun Gongu v Číně

od Davida Kilgoura a Davida Matase

31. ledna 2007

Zpráva je rovněž k dispozici na:

<http://organharvestinvestigation.net>

<http://investigation.go.saveinter.net>

Obsah

A. Úvod	4
B. Obvinění.....	4
C. Pracovní postupy.....	4
D. Překážky při prokazování obvinění.....	5
E. Metody prokázání obvinění.....	5
F. Prvky potvrzující a vyvracející obvinění	6
a) Obecné aspekty	6
1) Porušování lidských práv	6
2) Financování zdravotnictví	7
3) Financování armády.....	7
4) Korupce.....	8
b) Aspekty vztahující se k odebrání orgánů.....	8
5) Rozvoj technologií.....	8
6) Zacházení s vězni, odsouzenými na smrt.....	9
7) Dárcovství orgánů	9
8) Čekací lhůty	10
9) Usvědčující informace na internetových stránkách	10
10) Rozhovory s příjemci orgánů	12
11) Potenciální zisk	13
12) Transplantační etika v Číně	13
13) Transplantační etika v zahraničí	14
14) Čínské zákony ohledně transplantací	14
15) Zákony ohledně transplantací v jiných zemích	14
16) Cestovní průvodci	15
17) Léčiva.....	15
18) Podpora v nemoci v zahraničí.....	15
c) Aspekty vztahující se k Falun Gongu	16
19) Předpokládaná hrozba	16
20) Politika pronásledování.....	17
21) Podněcování nenávisti.....	17
22) Fyzické pronásledování	18
23) Masivní zatýkání	18
24) Úmrtí.....	19
25) Neidentifikování.....	19
26) Krevní testy a prohlídky orgánů	20
27) Zdroje pro transplantace v minulosti	21
28) Zdroje pro transplantace v budoucnu	22

29) Mrtvá těla s chybějícími orgány	23
30) Doznání	24
31) Svědectví	28
32) Potvrzující studie.....	28
33) Reakce čínské vlády	29
G. Další šetření	30
H. Závěry.....	30
I. Doporučení.....	31
a) Obecná.....	31
b) Odebírání orgánů.....	31
c) Falun Gong.....	32
J. Komentáře.....	33
K. PŘÍLOHY	34
1. Dopis s výzvou od Koalice pro vyšetření pronásledování Falun Gongu v Číně	
2. Životopis Davida Matase	
3. Životopis Davida Kilgoura	
4. Dopis čínskému velvyslanectví	
5. Zkušenosti příjemců	
6. Etické otázky v kontaktu s Čínou ohledně transplantací	
7. Stanovisko čínské vlády	
8. Zpráva edmontonské policie o svévolném podněcování nenávisti vůči praktikujícím Falun Gongu ze strany představitelů čínského konzulátu	
9. Fyzické pronásledování Falun Gongu	
10. Jména zemřelých	
11. Svědecké výpovědi o neidentifikovaných	
12. Jména zmizelých	
13. Odběry a vyšetření krve praktikujícím Falun Gongu	
14. Přepisy telefonických vyšetřování	
15. Statistiky transplantací v Kanadě, USA a Japonsku za posledních 10 let	
16. Sujiatun	
17. Matasova a Kilgourova odpověď na prohlášení čínské vlády	
18. Přiznání	
19. Záznamy Amnesty International o každoročním počtu popravených vězňů	
20. Mrtvá těla s chybějícími orgány	

Poznámka: Přílohy (kromě příloh 2, 3, 5, 14) jsou ve zvláštním souboru v angličtině (<http://organharvestinvestigation.net/report200701/Appendices-200701.pdf>), francouzštině, němčině dostupné na <http://organharvestinvestigation.net>.

A. Úvod

Koalice pro vyšetření pronásledování Falun Gongu v Číně (KVPPFG) nás požádala, abychom vyšetřili obvinění, že praktikujícím Falun Gongu v Číně jsou odebírány orgány. Tato koalice je nevládní organizace, registrovaná ve Washingtonu, D.C. v USA s pobočkou v kanadské Ottawě. Žádost přišla formálně jako dopis 24. května 2006 a je přiložena k této zprávě.

Žádá se v ní, abychom vyšetřili obvinění, že státní instituce a zaměstnanci vlády Čínské lidové republiky odebírali orgány živým praktikujícím Falun Gongu, kteří v tomto procesu umírali. Ve světle vážnosti těchto obvinění a ve snaze dostát našemu vlastnímu závazku mít v úctě lidská práva jsme žádost přijali.

David Matas je právníkem v oblasti přistěhovalectví, uprchlíků a lidských práv obecně, se soukromou praxí ve Winnipegu. Aktivně se zapojuje do prosazování lidských práv jako autor, mluvčí a člen několika nevládních organizací, zabývajících se otázkou lidských práv.

David Kilgour je bývalý člen kanadského parlamentu a bývalý kanadský státní tajemník pro oblast Asie a Tichomoří. Než se stal poslancem, vykonával funkci státního návladního. Životopisy obou autorů jsou přílohami této zprávy.

B. Obvinění

Praktikující Falun Gongu jsou údajně oběťmi odebírání orgánů zaživa po celé Číně. Obvinění stanoví, že odebíráním orgánů jsou postiženi praktikující Falun Gongu a že k němu dochází bez jejich souhlasu, na mnoha různých místech, ve velkém množství a na základě systematické státní politiky.

Odběr orgánů je jednou z fází transplantace orgánů, ta je i jeho účelem. K transplantaci nemusí nezbytně dojít na stejném místě jako k odběru orgánu. Tato dvě místa se často liší, orgány jsou odebrány na jednom místě a převezeny na jiné místo, kde dojde k transplantaci. Obvinění dále uvádí, že orgány jsou praktikujícím odebírány, zatímco jsou stále naživu. Lidé jsou tedy zabiti v průběhu odběru nebo bezprostředně po něm. Tyto operace jsou formou vraždy. Bylo řečeno, že praktikující zabiti tímto způsobem jsou nakonec spáleni v krematoriu. Nezůstává žádné tělo, které by se dalo zkoumat nebo identifikovat jako zdroj orgánu k transplantaci.

C. Pracovní postupy

Naše vyšetřování jsme provedli nezávisle na KVPPFG, Asociaci Falun Dafa nebo jakékoli jiné organizaci či vládě. Neúspěšně jsme se pokusili o cestu do Číny, ale jsme ochotni ji uskutečnit i dodatečně, v rámci dalšího vyšetřování.

Když jsme s touto prací začali, neměli jsme žádnou představu o tom, zdali jsou obvinění pravdivá či nepravdivá. Obvinění byla natolik šokující, že je téměř nemožné jim uvěřit. Raději bychom zjistili, že obvinění jsou nepravdivá. Pokud pravdivá jsou, představují odpornou formu zla, jež je (přes všechny nepravosti v historii lidstva) na této planetě nová. Samotná tato hrůza nás naváděla, abychom těmto podezřením nedůvěřovali. Avšak ani nedůvěra, kterou v nás tato obvinění vyvolala, neznamená, že obvinění nejsou pravdivá.

Byli jsme si dobře vědomi prohlášení soudce Nejvyššího soudu USA Felixe Frankfurthera v roce 1943, který na informace o holocaustu, které mu předal polský diplomat Jan Karski, reagoval slovy:

„Neřekl jsem, že tento mladý muž lhal. Řekl jsem, že jsem nebyl schopen uvěřit tomu, co řekl. V tom je rozdíl.”

Po zkušenosti holocaustu už není možné vyloučit jakoukoli špatnost. Zda k danému zlu skutečně došlo, lze určit pouze na základě zvážení faktů.

Poté, co byla zveřejněna první verze naší zprávy (7. července 2007 v Ottawě), cestovali jsme po značné části světa, abychom zprávu šířili a přidali na váze v ní uvedeným doporučením, směřovaným

mezinárodní komunitě. V průběhu našich cest a v důsledku publicity, kterou první verze zprávy vyvolala, jsme získali podstatné doplňující informace. Tato druhá verze tyto informace začleňuje.

Nic, co jsme následně objevili, neotřáslo našimi původními závěry, o nichž jsme přesvědčeni. Mnoho faktů, které jsme následně objevili, naše závěry naopak upevnilo. Věříme, že tato verze předkládá ještě přesvědčivější podložení našich závěrů než verze první.

D. Překážky při prokazování obvinění

Obvinění je už ve své podstatě obtížné potvrdit i vyvrátit. Nejlepším způsobem, jak ho potvrdit, je očitě svědectví. Avšak u tohoto údajného zločinu není pravděpodobná existence očitého svědectví.

Lidé, přítomní odběru orgánů praktikujícím Falun Gongu, pokud k němu došlo, jsou buď pachatelé, nebo oběti. Nejsou žádní přihlížející. Protože oběti jsou podle obvinění zavražděny a jejich těla spálena, nebude možné nalézt jejich pozůstatky a provést pitvu. Neexistují žádné oběti, které by přežily a řekly, co se jim stalo.

Vykonavatelé zřejmě nebudou svědčit ve věci toho, co by bylo v případě odhalení prohlášeno za zločin proti lidskosti. Přestože jsme od žádného pachatele neobdrželi úplné doznání, shromáždili jsme překvapivé množství neúplných doznání skrze telefonáty vyšetřovatelů.

Zločin, pokud k němu došlo, nezanechává žádné stopy. Jakmile je odběr orgánů dokončen, operační sál, kde byl proveden, vypadá jako každý jiný prázdný operační sál.

Potlačování informací o situaci lidských práv v Číně ztěžuje posouzení těchto obvinění. Čína bohužel potlačuje zpravodaje a obhájce z oblasti lidských práv. Neexistuje svoboda projevu. Ti, kteří podávají zprávy o porušování lidských práv v Číně, jsou často vězněni a někdy odsouzeni za prozrazování státních tajemství. V tomto kontextu nám mlčení nevládních organizací pro lidská práva o nedobrovolném odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu neosvětlí nic. Mezinárodní výbor Červeného kříže nemá v Číně dovoleno navštěvovat vězně. Ani jiná organizace se zde nezabývá lidskými právy vězňů. To znamená, že jsme odříznuti od potenciálního zdroje důkazů.

Čína neposkytuje žádný přístup k informacím o právních předpisech. Je nemožné získat od čínské vlády základní informace o transplantacích orgánů – kolik jich je prováděno, jaké jsou zdroje orgánů, kolik transplantace stojí nebo na co jsou utržené peníze použity.

Když jsme připravovali tuto zprávu, hodlali jsme navštívit Čínu. Naše úsilí bylo marné. Písemně jsme požádali o schůzku s ambasádou, abychom probrali podmínky vstupu. Náš dopis je jednou z příloh k této zprávě. Naše žádost o schůzku byla přijata, avšak člověk, se kterým se David Kilgour setkal, měl zájem pouze o vyvrácení obvinění, nikoli o přípravu naší návštěvy Číny.

E. Metody prokázání obvinění

Museli jsme přihlídnout k mnoha faktorům, abychom určili, zda postaveny vedle sebe poskytují obraz, který by obvinění ukázal jako pravdivé či nepravdivé. Žádný z těchto faktů sám o sobě obvinění nepotvrzuje ani nevyvrací. Dohromady však vytvářejí určitý obraz.

Množství důkazů, které jsme vzali v úvahu, nepotvrzuje vznesená obvinění bez stínu pochybnosti. Ale neexistence těchto důkazů by obvinění mohla vyvrátit. Kombinace těchto faktorů, zvláště, když je jich tak mnoho, činí obvinění uvěřitelná, přestože žádný z nich sám o sobě tento účinek mít nemusí. V situaci, kdy neexistuje důkaz, který by obvinění vyvracel, je pravděpodobnost, že obvinění se zakládají na pravdě, velmi vysoká.

Důkaz může být buď induktivní, nebo deduktivní. Kriminální šetření normálně pracuje deduktivně, spojováním jednotlivých důkazů dohromady, až vznikne jeden celek. Omezení, kterým čelilo naše vyšetřování, kladla této deduktivní metodě vážné překážky. Některá fakta, ze kterých jsme mohli vyvodit, co se opravdu stalo, byla přesto k dispozici, především telefonáty uskutečněné vyšetřovateli.

Použili jsme také induktivní úvahu, vrácením se v této kauze nazpět i postupováním kupředu. Pokud obvinění nebyla pravdivá, jak bychom věděli, že nejsou pravdivá? Pokud jsou pravdivá, jaká fakta budou v souladu s obviněními? Co by vysvětlovalo skutečnosti vznesených obvinění, jsou-li tato založena na pravdě? Odpovědi na tyto otázky nám pomohly zformovat naše závěry.

Vzali jsme v úvahu také prevenci. Jaká opatření by předcházela takovýmto druhům aktivit? Jsou-li opatření uvedena do praxe, můžeme soudit, že pravděpodobnost výskytu těchto aktivit je menší. Pokud v praxi nejsou, pravděpodobnost výskytu těchto aktivit se zvyšuje.

F. Prvky potvrzující a vyvracející obvinění

a) Obecné aspekty

1) Porušování lidských práv

Čína porušuje lidská práva řadou způsobů. Tato porušování jsou chronická a vážná. Kromě Falun Gongu jsou dalšími primárními cíly porušování lidských práv Tibeťané, Ujguři, křesťané, demokratičtí aktivisté a zastánci lidských práv. Zákonné mechanismy, které by měly předcházet porušování lidských práv, jako nezávislé soudnictví, přístup advokáta k zadrženým, habeas corpus, právo na veřejný soud, to všechno v Číně velmi nápadně chybí. Čína je podle své ústavy řízena komunistickou stranou. Není řízena zákonem.

Tento celkový vzorec porušování lidských práv (jako mnoho jiných faktorů) sám o sobě obvinění nedokazuje. Odstraňuje ale element jejich vyvrácení. Je nemožné říci, že tato obvinění nezapadají do celkové situace respektování lidských práv v Číně. Přestože jsou obvinění sama o sobě překvapivá, méně nás překvapí v zemi se situací lidských práv, jaká je v Číně.

V historii komunistické Číny nalézáme masivní, šokující krutosti vůči vlastnímu obyvatelstvu, nad kterými zůstává rozum stát. Tento komunistický režim zabil více nevinných lidí než nacistické Německo a stalinistické Rusko dohromady¹. Narozené dívky jsou v důsledku „politiky jednoho dítěte“ odstrkovány, opouštěny a zabíjeny, a to v ohromných počtech. Mučení je velmi rozšířené. Trest smrti je používán nadměrně a také svévolně. Čína popravuje více lidí než celý zbytek světa dohromady. Náboženská víra je potlačována².

Při tak mnoha případech porušování lidských práv v Číně je nedostatečné poukázat jen na jedinou oběť. Přesto bychom rádi věnovali pozornost pronásledování advokáta zabývajícího se lidskými právy Gao Zhishenga (Kao Č'-šenga) jako typický příklad, který by si zasloužil samostatnou studii. Právě pan Gao nám minulé léto napsal a pozval nás, abychom přijeli do Číny vyšetřovat ilegální odběry orgánů živým vězňům svědomí z Falun Gongu. Čínská ambasáda v Ottawě však neposkytla víza a Gao byl nedlouho poté zadržen.

Pan Gao napsal tři otevřené dopisy prezidentovi Hu Jintaovi (Chu Ťin-tchaovi) a dalším čelním čínským představitelům. Protestoval v nich proti řadě útoků proti Falun Gongu, včetně konkrétních případů mučení a vražd. Gao také psal o odebírání a prodeji orgánů praktikujících Falun Gongu, které jednoznačně odsuzoval. Vyjádřil ochotu zapojit se do Koalice pro vyšetření odebírání orgánů živým lidem³.

2. prosince 2006 byl odsouzen pekingským soudem za rozvracení (režimu) na tři roky do vězení s odkladem na pět let. Na rok mu byla odeprána politická práva. Takovéto potlačování někoho, kdo má zájem pouze na respektování lidských práv obecně a pronásledování praktikujících Falun Gongu, konkrétně už samo o sobě zesiluje jeho i naše znepokojení v této otázce.

Mezinárodní olympijský výbor v roce 2001 udělil Pekingu tu čest, hostit olympijské hry v roce 2008. Liu Jingmin (Liou Ťing-min), místopředseda Pekingského olympijského týmu, v dubnu 2001 řekl: „Tím, že povolíte Pekingu hostit tyto hry, napomůžete rozvoji lidských práv.“

Avšak výsledek byl přesně opačný. Amnesty International v prohlášení z 21. září 2006 uvádí: „V posledním shrnutí pozice čínské vlády ve čtyřech srovnávacích oblastech lidských práv vzhledem k olympiádě shledává Amnesty International její celkové umístění slabým. Došlo k určitému pokroku v

¹ Černá kniha komunismu, Harvard University Press (1999), Jung Chand a Jon Halliday, Mao: neznámý příběh, Knopf, 2005

² Prohlédněte si výroční zprávy Amnesty International a Human Rights Watch o Číně

³ „The CCP Should Be Condemned for Criminalizing Gao Zhisheng for Writing to The Epoch Times“ The Epoch Times, 24. prosince, 2006

reformě systému trestů smrti, ale v ostatních klíčových oblastech se pozice vlády ohledně lidských práv zhoršila.“

Mezinárodní společenství tím, že nadále plánuje olympijské hry v Pekingu navzdory zhoršování situace v klíčových oblastech lidských práv v zemi, dává Číně pocit beztrestnosti. Čína tak musí nabývat dojmu, že může porušovat lidská práva, jak chce, a mezinárodní společenství se o to, zdá se, nebude starat.

2) *Financování zdravotnictví*

Když se Čína posunula od socialistické k tržní ekonomice, systém zdravotnictví byl součástí tohoto posunu. Od roku 1980 začala Čína stahovat finanční fondy ze sektoru zdravotnictví s očekáváním, že zdravotnictví rozdělí vyrovná zpoplatněním svých služeb. Od roku 1980 celkové vládní výdaje na zdravotnictví klesly z 36 % na 17 %, přičemž výdaje z kapes pacientů vylétly z 20 % na 59 %⁴. Studie Světové banky uvádí, že snížení výdajů ze státní pokladny na zdravotnictví bylo zhoršeno nárůstem cen v soukromém sektoru⁵.

Podle doktora z oddělení kardiovaskulárních onemocnění Hu Weimina (Chu Wej-mina) státní dotace nemocnici nevystačí ani na mzdy zaměstnanců. Prohlásil: „Za současného systému nemocnice musejí vydělávat, aby přežily.“ Human Rights in China uvádí: „Nemocnice na venkově musely vymyslet způsoby, jak vydělat dost peněz na pokrytí svých nákladů.“⁶

Prodej orgánů se pro nemocnice stal zdrojem financí, způsobem, jak udržet své dveře otevřené a zdravotnické služby přístupné společnosti.

Je možné sledovat, jak naléhavá potřeba financí mohla vést nejprve k úvaze, že odebírání orgánů vězňům, kteří by byli tak jako tak popraveni, je přijatelné a poté k touze příliš nepochybovat, že dárci, které úřady označí a přivezou, jsou skutečně vězni odsouzení na smrt.

3) *Financování armády*

Armáda, podobně jako zdravotnictví, byla vypouštěna z veřejného financování a stala se soukromým podnikem. Čínská armáda je konglomerátem výdělečných podniků. Její obchody nejsou korupcí ani odchylením se od státní politiky. Je to státem prosazovaný a schválený způsob, jak vydělávat peníze na vojenských aktivitách. V roce 1985 tehdejší prezident Deng Xiaoping (Teng Siao-pching) vydal nařízení, povolující Lidově-osvobozené armádě vydělávat peníze, aby tak vyrovnala ztráty z klesajícího rozpočtu.

Mnoho transplantčních center a velkých nemocnic v Číně jsou vojenské instituce, financované příjemci orgánů. Vojenské nemocnice operují nezávisle na Ministerstvu zdravotnictví. Peníze, které získají za transplantace orgánů, pokrývají dokonce více než výdaje na provoz těchto zařízení. Výdělky směřují do celkového rozpočtu armády.

Vezměme si například Centrum transplantací orgánů Hlavní nemocnice ozbrojené policie v Pekingu. Tato nemocnice přímo prohlašuje:

„Naše Centrum transplantací orgánů nám zajišťuje největší příjmy. Jeho hrubý zisk v roce 2003 byl 16 070 000 yuanů. Od ledna do června 2004 to bylo 13 570 000 yuanů. Tento rok (2004) je možnost prolomit hranici 30 000 000 yuanů.“⁷

Zapojení armády do odebírání orgánů se týká i civilních nemocnic. Příjemci nám často říkali, že přestože transplantaci podstoupili v civilní nemocnici, operaci prováděl vojenský personál.

Zde je jeden příklad: Když jsme byli podpořit naši zprávu v Asii, setkali jsme se s mužem, který v roce 2003 odletěl do Šanghaje, aby zde dostal novou ledvinu za předem vyjednanou cenu 20 000 RMB. Přijali ho do I. lidové nemocnice – civilního zařízení – a během následujících dvou týdnů byly

⁴ „Cena za nemoc je v Číně vysoká“, Louisa Lim, BBC News, Peking, 2. 3. 2006

⁵ „Veřejné zdravotnictví v Číně: Organizace, financování a poskytování služeb.“

⁶ 27. 7. 2005, Jeffrey P. Koplan, „Zavádění Mezinárodní úmluvy o ekonomicko sociální a kulturních právech v Čínské lidové republice,“ 14. 4. 2005, odstavec 69, strana 24.

⁷ <http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp> Tato stránka byla dostupná na počátku července 2006 a poté byla odstraněna. Archivovaná verze je na

<http://archive.edoors.com/render.php?url=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>

přineseny čtyři různé ledviny na srovnání vzorků krve a dalších faktorů. Žádná z nich pro něj nebyla vhodná kvůli jeho protilátkám; všechny byly zase odneseny.

Následně se vrátil domů a do nemocnice odjel znovu asi o dva měsíce později. Podobně jako předtím byly testovány další čtyři ledviny; osmá se ukázala být vhodnou a transplantace byla úspěšně provedena. Dalších osm dní se zotavoval v 85. nemocnici Lidově-osvobozené armády. Jeho chirurgem byl dr. Tan Jianming (Tchan Ťien-ming) z vojenské oblasti Nanjing (Nan-ťing). V době, kdy se pohyboval v civilní nemocnici, nosil svou vojenskou uniformu.

Tan s sebou nosil listy papíru se seznamy potenciálních „dárců“ a s informacemi o jejich krevních a tkáňových testech – z toho seznamu vybíral jména. Tento lékař byl několikrát pozorován, jak opouští nemocnici v uniformě a za 2-3 hodiny se vrací s kontejnerem, který obsahuje ledviny. Dr. Tan příjemci sdělil, že osmá ledvina pocházela od popraveného vězně.

Armáda má přístup do věznic a k vězňům. Jejich operace jsou ještě utajenější, než aktivity civilních úřadů. Čínská armáda je lhostejná vůči jakýmkoli předpisům či zákonům.

4) *Korupce*

Korupce je veliký problém po celé Číně. Státní instituce někdy pracují spíše ve prospěch svých vedoucích pracovníků než ve prospěch lidí.

Čas od času Čína spustí (kampaň) „Tvrký úder“ proti korupci.

Avšak při absenci vlády zákona a demokracie a tam, kde se věci drží v tajnosti a veřejnost nemá přístup k informacím o veřejných financích, vypadají protikorupční kampaně spíše jako součást bojů o moc než jako opravdová snaha o potlačení úplatkářství. Jsou spíše snahou o utišení zájmu veřejnosti o korupci a politicky motivovanou akcí, jež má ovlivňovat veřejné mínění.

Prodej orgánů je problémem, jehož mechanismus pohánějí peníze. Je to však něco jiného, než když řekneme, že jde o problém korupce. Prodej orgánů nedobrovolných dárců je kombinací vlivu nenávisti a chamtivosti. Státní politika pronásledování je prováděna tak, aby přinesla finanční zisk.

Bývalý čínský prezident Deng Xiaoping sice řekl, že „zbohatnout je skvělé“, neřekl ale, že určité způsoby jak zbohatnout jsou hanebné.

Profitující nemocnice využívají bezbranné vězeňské populace ve svých oblastech. Lidé ve věznicích nemají žádná práva, jsou vydáni napospas úřadům. Podněcování nenávisti vůči vězňům a jejich odlidšťování (dehumanizace) znamená, že mohou být bez výčitek rozřezáni a zabiti těmi, kdo jsou oklamáni oficiální nenávistnou propagandou.

b) Aspekty vztahující se k odebírání orgánů

5) *Rozvoj technologií*

Albert Einstein napsal:

„Uvolnění síly atomu změnilo vše, až na náš způsob myšlení... řešení tohoto problému leží v srdci lidstva. Kdybych to byl předpokládal, stal bych se raději hodinářem.“

Technologický vývoj nezmění lidskou povahu. Zvětší však schopnost člověka způsobit škodu.

Rozvoj transplantační chirurgie o mnoho zlepšil schopnost lidstva vypořádat se s problémem selhávajících orgánů. Tento rozvoj transplantační chirurgie ale nezměnil náš způsob myšlení.

Existuje tendence uvažovat o jakémkoli vývoji v medicíně jako o přínosu pro lidstvo. To je jistě záměrem těch, kteří na vývoji pracují. Ale lékařský výzkum, ať už jakkoli pokročilý, se stále setkává s toutéž odvěkou schopností člověka konat dobro a zlo.

Pokročilejší techniky transplantační chirurgie neznamenají, že v Číně vzniká pokročilejší politický systém. Čínský komunistický režim se nemění. Rozvoj transplantační chirurgie v Číně padl za oběť krutosti, korupci a represím, které v Číně převládají. Pokročilejší transplantační chirurgie poskytuje starým kádrům nové způsoby, jak uplatnit svou prodejnost a ideologii.

Nenaznačujeme, že se výzkumníci transplantační chirurgie měli raději stát hodináři. Naznačujeme, že bychom neměli být tak naivní a myslet si, že jen proto, že se transplantační chirurgie vyvinula k dobrým účelům, nemůže nikomu ublížit.

Naopak obvinění, že rozvoj transplantační chirurgie v Číně je používán na nedobrovolné odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu, by jen v novém kontextu odkazovalo k lekci, kterou dával Albert Einstein. Už dříve jsme viděli, že moderní technologie, vyvinuté ve prospěch lidstva, byly zneužity tak, aby ubližovaly. Neměli bychom být překvapeni, kdyby se tak stalo také s transplantační chirurgií.

6) Zacházení s vězni, odsouzenými na smrt

Náměstek ministra zdravotnictví Huang Jiefu (Chuang Tie-fu) na konferenci chirurgů v jihočínském městě Guangzhou v půli listopadu 2006 uznal, že popravení vězni jsou zdrojem orgánů pro transplantace. Řekl: „Kromě malého počtu obětí dopravních nehod, většina orgánů pochází z těl popravených vězňů.“ Asia News napsaly:

„Tajné obchody se musí zakázat“, řekl pan Huang s tím, že příliš často orgány pocházejí z nedobrovolného zdroje a jsou prodány za vysoké částky cizincům“.

V Číně se uplatňuje trest smrti za mnohá provinění, včetně čistě politických a ekonomických zločinů, kde neexistuje náznak, že by se obviněný dopustil násilného činu. Přejít od neprovádění poprav k zabíjení praktikujících Falun Gongu (kvůli jejich orgánům bez jejich souhlasu) je velkým skokem. Přejít od popravování vězňů za politické nebo ekonomické zločiny a odebírání jejich orgánů bez jejich souhlasu k zabíjení praktikujících Falun Gongu pro jejich orgány bez jejich souhlasu, je o mnoho menší rozdíl.

Bylo by obtížné uvěřit, že stát, který nezabíjí nikoho, který nemá trest smrti, neodebírá orgány nikomu bez jeho svolení, by odebíral orgány praktikujícím Falun Gongu bez jejich svolení. Je o mnoho snadnější uvěřit, že stát, který popravuje vězně, odsouzené k smrti za ekonomické nebo politické zločiny, a odebírá jejich orgány bez jejich souhlasu, by také zabíjel praktikující Falun Gongu pro jejich orgány bez jejich souhlasu.

Falun Gong představuje vězeňskou populaci, kterou čínské úřady hanobí, odlidšťují, odosobňují a ponižují ještě více než popravené vězně, odsouzené k smrti (a popravené) za trestné činy. Kdyby člověk posuzoval jen oficiální rétoriku namířenou proti těmto dvěma skupinám, vypadalo by to, že Falun Gong by se stal terčem odebírání orgánů ještě před vězni, odsouzenými na smrt.

7) Dárcovství orgánů

Čína nemá žádný organizovaný systém dárcovství orgánů⁸ ⁹. V tomto se odlišuje od všech ostatních zemí, které provádějí transplantace orgánů. Dárcovství od živého člověka je povoleno pro rodinné příslušníky.

Bylo nám řečeno, že Číňané mají kulturní averzi vůči dárcovství orgánů. Přitom však Hongkong a Tchaj-wan, jež sdílejí v podstatě tutéž kulturu, mají činný program dárcovství orgánů.

Absence systému dárcovství orgánů v Číně naznačuje dvě věci. Jednou je, že dárcovství orgánů nelze posuzovat jako hodnověrný zdroj orgánů pro transplantace v Číně.

Kvůli kulturní averzi vůči dárcovství orgánů by v Číně i činný systém dárcovství orgánů stěžil mohl zásobit to množství transplantací, k jakému zde dochází. I to je mimo diskusi, protože v zemi neexistuje ani aktivní snaha dárcovství podporovat.

Dárcovství má váhu v jiných zemích, ve kterých jde o primární zdroj orgánů pro transplantace. Z absence skutečné snahy podpořit dárcovství orgánů můžeme usuzovat, že v Číně dárcovství žádnou

⁸ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006-05-05, China Daily)

Archivovaná stránka v angličtině: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

⁹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> Life weekly, 2006-04-07

Archivovaná stránka:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

roli nehraje. Čína disponuje tak velkým množstvím orgánů pro transplantace i bez dárcovství, podpora dárcovství se tak stává zbytečnou.

Absence vážně míněných snah podpořit dárcovství orgánů (v kombinaci s krátkými čekacími lhůtami na transplantace v Číně a s velkým počtem provedených transplantací) nám říká, že Čína má záplavu živých orgánů na transplantace, tedy lidí, které mají úřady hned po ruce a mohou je zabít a použít jejich orgány. Tato realita není v rozporu s obviněními, že praktikujícím Falun Gongu jsou odebírány orgány proti jejich vůli.

8) Čekací lhůty

Internetové stránky nemocnic v Číně nabízejí krátké čekací lhůty na transplantace orgánů. Použití orgánů dlouho mrtvého dárce není možné, protože orgán se po smrti rozkládá. Vezmeme-li tvrzení těchto nemocnic za průkazná, říkají nám, že existuje velké množství lidí, kteří jsou nyní naživu a na požádání slouží jako zdroje orgánů.

Čekací lhůty na transplantaci orgánu jsou pro příjemce v Číně o mnoho kratší než kdekoli jinde na světě. Čínské Mezinárodní centrum sítě transplantační asistence na svých internetových stránkách uvádí: „Může zabrat jen týden, než najdeme dárce vhodné ledviny, maximální lhůta je měsíc...“¹⁰ A pokračuje dále: „Nebude-li s orgánem prvního dárce něco v pořádku, pacient dostane možnost objednat si další orgán a do týdne podstoupit operaci znovu.“¹¹ Stránky Orientálního transplantačního centra z kraje dubna 2006 tvrdily, že „průměrná čekací lhůta (na vhodná játra) je 2 týdny.“¹² Webová stránka nemocnice Changzheng v Šanghaji uvádí: „...průměrná čekací lhůta na dodání jater je jeden týden pro všechny pacienty.“¹³

V kontrastu s tím, průměrná čekací lhůta na ledvinu v Kanadě byla v roce 2003 32,5 měsíce a v Britské Kolumbii dokonce 52,5 měsíce.¹⁴ Ledvina vydrží mimo tělo asi 24-48 hodin a játra kolem 12 hodin.¹⁵ Existence rozsáhlé banky živých „dárců“ ledvin a jater je jediný možný způsob, jak mohou čínská transplantační centra zajistit tak krátké čekací lhůty svým zákazníkům. Neskutečně krátké čekací lhůty nabízené pro perfektně vyhovující orgány naznačují existenci rozsáhlé banky živých potenciálních „dárců“.

9) Usvědčující informace na internetových stránkách

Některé informace, dostupné na webových stránkách transplantačních center v Číně před 9. březnem 2006 (kdy se informace o odebírání orgánů ve velkém objevily v kanadských a světových médiích), jsou rovněž obviňující. Pochopitelně značné množství z nich bylo od té doby odstraněno. Zde se tedy budeme zabývat jen stránkami, které se stále dají vyhledat v internetových archivech, a jejich umístění bude specifikováno v komentářích nebo poznámkách pod čarou. Překvapivé množství „sebeobviňujících“ informací bylo stále přístupné internetovým prohlížečům ještě poslední týden v červnu 2006. Uvedeme zde jen čtyři příklady:

(1) Mezinárodní centrum sítě transplantační asistence

(<http://en.zoukiishoku.com>)

(město Shenyang)

¹⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm>

Archivovaná stránka:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.htm&x=19&y=11>

¹¹ <http://en.zoukiishoku.com/list/volunteer.htm>

Archivováno na:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm+&x=8&y=9>

¹² Úvodní stránka byla pozměněna, archivovaná verze je na:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

¹³ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Archivována na:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

¹⁴ Canadian Organ Replacement Register, Canadian Institute for Health Information, (http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt), červenec 2005

¹⁵ Donor Matching System, The Organ Procurement and Transplantation Network (OPTN)

<http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

Tato webová stránka ještě 17. května 2006 uváděla ve své anglické verzi (verze v mandarínské čínštině se evidentně ztratila po 9. březnu), že centrum bylo založeno v roce 2003 při První fakultní nemocnici Čínské lékařské univerzity „...zvlášť pro zahraniční přátele. Většina pacientů pochází z celého světa“. Úvodní věta na stránce¹⁶ prohlašuje: „Poskytovatelé vnitřních tělesných částí mohou být nalezeni okamžitě!“ Jinde¹⁷ na těch samých stránkách se uvádí: „...v celé zemi je každý rok provedeno alespoň 5 000 transplantací ledviny. Takové množství je možné uskutečnit jen díky podpoře čínské vlády. Nejvyšší lidový soud, úředníci nejvyššího soudu, policie, justice, oddělení zdravotnictví a civilní administrace společně vydali zákon, který zajišťuje, že dárcovství orgánů je podporováno vládou. To je světová rarita.“

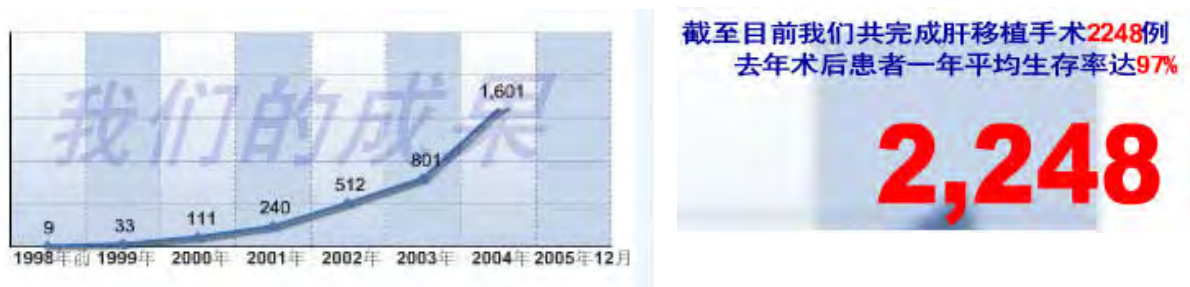
V sekci 'otázky a odpovědi' na této stránce čteme: „Před transplantací živé ledviny zajistíme funkčnost ledviny dárce... Je to tedy mnohem bezpečnější, než v jiných zemích, kde orgán nepochází od živého dárce.“¹⁸ Otázka: „Pocházejí orgány pro transplantaci slinivky od klinicky mrtvých pacientů?“

Odpověď: „Naše orgány nepocházejí od klinicky mrtvých, protože stav orgánu by nemusel být dobrý.“¹⁹

(2) Webová stránka Orientálního transplantačního centra
(<http://www.ootc.net>)

(město Tianjin)

Na stránce, o které jsme byly informováni, že byla v půli dubna změněna (ale stále se dá vyvolat z archivu¹²), je prohlášení, že od „ledna 2005 dodnes jsme provedli 647 transplantací jater – z toho 12 tento týden; průměrná čekací doba je dva týdny.“ Graf, který byl také odstraněn přibližně ve stejnou dobu (ale v archivu je stále k dispozici²⁰), ukazuje, že v podstatě z nuly v roce 1998 (kdy provedli jen 9 transplantací jater) do r. 2005 centrum provedlo plných 2248²¹ transplantací jater.

V protikladu k tomu byl podle Kanadského registru výměny orgánů¹⁴ celkový počet transplantací všech orgánů v Kanadě (za rok 2004) 1773.

¹⁶ Původní stránka byla pozměněna. Starší verze se dá stále dohledat v internetovém archivu:

<http://web.archive.org/web/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com/>

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm>

nebo použijte archivovanou verzi na:

¹⁸ <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

¹⁹ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa.htm> nebo použijte archivovanou verzi:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa.htm&x=27&y=10>

²⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> nebo použijte archivovanou verzi:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

²¹ Úvodní stránka byla pozměněna. Archivováno na:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_achievement.jpg

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc2.png

²¹ Úvodní stránka byla pozměněna. Archivována na:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_case.jpg

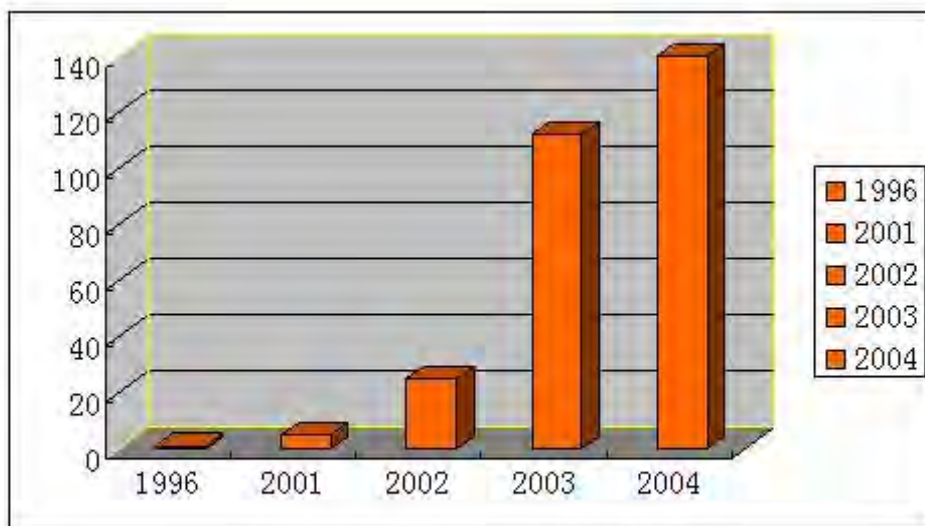
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

(3) Webová stránka Centra transplantace jater nemocnice univerzity Jiaotong (<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>) (Šanghaj – č. 5 v seznamu telefonních rozhovorů)

V zápisu z 26. dubna 2006²² říká webová stránka: „Případů transplantace jater (zde) bylo sedm v r. 2001, 53 v r. 2002, 105 v r. 2003, 144 v r. 2004, 147 v r. 2005 a 17 případů v lednu 2006.“

(4) Webová stránka Centra transplantace orgánů Changzhengské fakultní nemocnice Druhé vojenské lékařské univerzity (<http://www.transorgan.com>) (Šanghaj)

Stránka byla odstraněna po 9. březnu 2006 (k dispozici je archivovaná stránka²³). Obsahuje následující graf, zobrazující počet transplantací jater v každém roce v tomto centru:

我院器官移植研究所历年肝移植例数

Ve formuláři „Žádost o transplantaci jater“²⁴ je nahoře uvedeno „...v současnosti činí poplatek za operaci a výdaje na hospitalizaci celkem 200 000 yuanů (25 000 USD) pro transplantaci jater, průměrná čekací doba na dodání jater je pro všechny pacienty v naší nemocnici jeden týden...“

10) Rozhovory s příjemci orgánů

Při přípravě první verze naší zprávy jsme neměli čas uskutečnit rozhovory s příjemci orgánů, s lidmi, kteří jeli do Číny ze zahraničí kvůli transplantaci. Pro tuto verzi jsme uskutečnili řadu obsáhlých rozhovorů s těmito příjemci a jejich rodinnými příslušníky. Souhrn jejich zkušeností je jednou z příloh k této zprávě. Transplantační chirurgie, jak ji popisují tito příjemci a jejich příbuzní, je prováděna v téměř úplné tajnosti, jako by to byl zločin, který je třeba skrývat. Příjemci a jeho rodině je poskytnuto minimum informací. Není jim sdělena identita dárců. Není jim ani ukázán písemný souhlas dárce nebo

²² <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> Archivováno na: <http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

²³ URL odstraněné stránky, jak byla archivována v březnu 2005, je na: http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

²⁴ <http://www.transorgan.com/apply.asp>

Archivováno na: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

jeho rodiny. Často není odhalena identita operujícího lékaře a obslužného personálu, i když je o tuto informaci požádáno. Příjemci a jejich rodiny jsou často o termínu operace zpraveni jen krátce před jejím uskutečněním. Operace se někdy odehrávají uprostřed noci. Celá procedura probíhá na bázi „ty se neptej a ty neodpovídej“.

Když lidé jednají, jako by měli co skrývat, je důvodné usuzovat, že skutečně mají co skrývat. Jelikož fakt, že orgány pocházejí od popravených vězňů, je široké veřejnosti znám a dokonce uznán čínskou vládou, čínské transplantační nemocnice se to nemusejí pokoušet skrývat. Musí za tím být něco jiného. Ale co?

11) Potenciální zisk

V Číně je transplantování orgánů velmi výnosný obchod. Je možné vystopovat peníze od lidí, kteří platí za transplantace orgánů konkrétním nemocnicím, které je provádějí, ale nelze se dobrat dál. Nevíme, kam směřují peníze, které nemocnice obdrží. Jsou doktorům a zdravotním sestřím, zapojeným ve zločinném odebrání orgánů, vypláceny horentní sumy za jejich zločiny? Na tuto otázku nám nebylo možné odpovědět, neměli jsme jak zjistit, kam peníze putují.

(1) Webová stránka Čínského mezinárodního centra sítě transplantační asistence
(<http://en.zoukiishoku.com>)
(město Shenyang)

Výše je uvedeno, že ze stránky ²⁵ byly odstraněny v dubnu 2006 informace o výnosech z transplantací, které naznačoval tento ceník:

Ledvina: 62 000 USD

Játra: 98 000 – 130 000 USD

Játra a ledvina: 160 000 – 180 000 USD

Plíce: 150 000 – 170 000 USD

Srdce: 130 000 – 160 000 USD

Rohovka: 30 000 USD

Standardní způsob vyšetřování jakéhokoli zločinu, kde peníze mění majitele, je sledovat pohyb peněz. Avšak v Číně se toto děje za zavřenými dveřmi, což znamená, že sledovat přesuny peněz není možné. To, že nevíme, kam peníze jdou, nic nedokazuje. Také to ale nic nevyvrací, včetně obvinění.

12) Transplantační etika v Číně

Čínští doktoři v oboru transplantací nejsou podrobena žádným etickým omezením, kromě zákonů, které řídí jejich práci. Mnoho jiných zemí má samostatnou profesní organizaci pro transplantační chirurgii, která má vlastní disciplinární systémy. Lékaři v oboru, kteří poruší pravidla etiky, mohou být z profese vyloučeni svými kolegy, bez jakéhokoli zásahu státu.

V Číně jsme nic takového nenalezli. Když přijde na transplantační chirurgii, dokud se do věci nevloží stát, je „vše dovoleno“. Není zde žádný nezávislý dozor, jenž by vykonával disciplinární kontrolu nad profesionály, kteří provádějí transplantace, a byl přitom nezávislý na státu.

Systém „Divokého západu“ v oblasti transplantační chirurgie v Číně usnadňuje její zneužívání. Zásahy státu a trestní stíhání jsou nevyhnutelně méně systematické než profesionální disciplína. Protože postihy v trestním stíhání jsou větší než postihy disciplinárního řízení – spíše pobyt ve vězení než zákaz provádět operace – případy trestního stíhání jsou vzácnější než disciplinární řízení.

²⁵ Stále je však možné najít informace z března 2006 na stránce, vyvolané z webového archivu:
<http://archive.edoors.com/render.php?url=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+&x=16&y=11>

Absence fungujícího systému profesionální disciplíny neznamená, že dochází ke zneužívání transplantační chirurgie. Ale určitě je pravděpodobnější, že k němu dojde.

13) Transplantační etika v zahraničí

V transplantační etice v zahraničí jsou ohromné mezery. V mnoha zemích, odkud lidé putují do Číny v rámci transplantační turistiky, lékaři v oboru transplantací zorganizovali etické a disciplinární systémy. Je ale vzácností, aby se tyto systémy konkrétně zabývaly „transplantačním turismem“, kontaktem s čínskými transplantačními chirurgy nebo odběry orgánů od popravených vězňů. Zdá se, že jejich heslo zní „co oči nevidí, srdce nebolí“.

Co se transplantačního turismu týče, profesionální kodex chování hongkongské lékařské rady má dva principy, které zvláště stojí za to zdůraznit. Prvním je – „existuje-li pochybnost“, že byl souhlas dán svobodně a dobrovolně dárce, profesní organizace by s tímto dárcovstvím neměla mít nic společného. A vezmeme-li to nejmenší, co o Číně můžeme říct, ve světle faktu, že „téměř všechny“ transplantáty pocházejí od popravených vězňů, téměř ve všech případech existuje pochybnost, že byl souhlas dán svobodně a dobrovolně dárce.

Druhý je, že zahraniční (nikoli čínský) lékař má povinnost přesvědčit se o statutu čínského dárce. Zahraniční lékař nejedná eticky, pokud informace nežádá nebo žádá jen informace povrchní. Zahraniční lékař, poté, co provede vyšetřování, musí být uspokojen za hranice jakékoli pochybnosti, že souhlas byl dán svobodně a dobrovolně dárce předtím, než pacienta doporučí pro operaci v Číně.

Čínský trh s orgány potřebuje jak nabídku, tak poptávku, aby mohl prosperovat. Nabídka pochází z Číny, od vězňů. Ale poptávka přichází z velké části ze zahraničí a zahrnuje zpravidla i převody velkých finančních částek.

V jedné z příloh předkládáme kritickou analýzu otázky etiky při kontaktu s Čínou ohledně transplantací. Principy v Hongkongu jsou spíše výjimkou než pravidlem. Transplantační etické principy, uplatňované ve světě, zmůžou málo nebo nic, aby byla zastavena velká zahraniční poptávka po orgánech z Číny.

14) Čínské zákony ohledně transplantací

Do 1. července 2006 byl prodej orgánů v Číně legální. Zákon zakazující jejich prodej vstoupil v platnost k tomuto datu.

V Číně je ohromná propast mezi vydáním legislativy a jejím uvedením do praxe. Například, preambule čínské ústavy slibuje „vysokou úroveň“ demokracie. Avšak masakr na náměstí Tiananmen ukázal, že Čína demokratická není.

Samozřejmě, z informací, které máme, můžeme soudit, že zákon o transplantacích orgánů nebyl uveden do praxe. Belgický senátor Patrik Vankrunkelsven volal koncem listopadu 2006 do dvou různých nemocnic v Pekingu a vydával se za zájemce o transplantaci ledviny. Obě nemocnice mu ihned nabídky ledvinu za 50 000 EUR.

Jak bylo uvedeno výše, náměstek čínského ministra zdravotnictví Huang Jiefu v listopadu 2006 odsoudil prodej orgánů z popravených vězňů, odsouzených k smrti, s tím, že „tajné obchody se musí zakázat.“ Ale tou dobou už byly zakázány, od 1. července. Jeho projev musí být chápán jako oficiální potvrzení, že zákaz nefunguje.

15) Zákony ohledně transplantací v jiných zemích

Druh transplantací, jaký provádí čínský systém zdravotnictví, je všude jinde na světě ilegální. Avšak v žádné zemi není ilegální jet do Číny, mít prospěch z transplantace, která by byla v jeho zemi ilegální, a pak se vrátit domů. Zákony o transplantacích mají všude ve světě jen místní platnost. Nemají dosah za hranice státu.

Mnoho jiných zákonů působnost za hranicemi státu má. Například turisté, kteří vyhledávají sex s dětmi, mohou být souzeni nejen v zemi, kde sex s dětmi provozovali, ale mnohdy i v zemi, kde mají občanskou příslušnost. Takovýto druh zákona neexistuje pro transplantační turisty, kteří platí za transplantaci, aniž by se obtěžovali zjišťováním, zda dal dárce orgánu souhlas k jeho odběru.

V této oblasti došlo k určitým legislativním iniciativám. Například belgický senátor Patrik Vankrunkelsven navrhuje zákon s mezinárodní platností, který by postihoval transplantační turisty, kteří zakoupí orgán v zemi, kde jsou jeho dárce vězni nebo neznámé osoby. Tyto legislativní návrhy jsou však stále v raném stádiu.

16) Cestovní průvodci

Mnoho států má cestovní průvodce, které varují své občany před riziky cestování v té či oné zemi. Průvodci často přinášejí varování před politickým násilím nebo před problémy spojenými s počasím. Žádná vláda však nevydala oznámení o transplantacích orgánů v Číně, které by varovalo občany, že podle slov Transplantační společnosti „téměř všechny“ orgány v Číně pocházejí od vězňů.

Někteří (a my doufáme, že mnozí) potenciální příjemci orgánů by si rozmysleli, zda jet do Číny, kdyby věděli, že orgány pocházejí od vězněných lidí, kteří k odběru nedali svůj souhlas. Právě nyní ale nedochází k žádné systematické komunikaci mezi příjemci orgánů, vládami a lékařskými komorami ve věci zdrojů orgánů v Číně.

Například průvodce pro Čínu, umístěný na webových stránkách kanadského ministerstva zahraničí, nabízí obsáhlé informace, téměř 2 600 slov, a má celou sekci věnovanou zdraví. O problematice dárce orgánů se nezmiňuje.

17) Léčiva

Transplantační chirurgie závisí na lécích, které potlačují imunitní reakce organismu na cizí orgán. Čína tyto léky dováží od nejvýznamnějších farmaceutických společností.

Transplantační chirurgie normálně pro úspěšnou transplantaci vyžaduje porovnání krevní skupiny i vzorku tkáně. Vývoj anti-imunitních léků pro transplantace umožnil transplantaci chirurgii obejít porovnávání tkáně. Za využití velkého množství těchto medikamentů je možné transplantovat orgán od dárce, jehož tkáň se neshoduje s tkání příjemce. Pouze krevní skupina je rozhodující. Porovnávání vzorků tkáně je vhodnější, aby se předešlo velkým dávkám anti-imunitních léků, již ale není rozhodující. Čínský systém zdravotnictví silně závisí na těchto lécích.

Mezinárodní farmaceutické společnosti se k čínskému systému transplantací chovají stejně jako ke komukoli jinému. Nekladou žádné otázky. Nemají žádné povědomí o tom, zda jsou jejich léky používány pro příjemce, kteří dostali orgán od nedobrovolného dárce-vězně, nebo ne.

Mnoho zemí má regulace vývozu, které některé produkty z vývozu úplně vylučují a k vývozu některých vyžadují zvláštní povolení příslušných úřadů. Avšak žádný stát, pokud je nám známo, nezakazuje vývoz anti-imunitních léků, která se používají při transplantacích v Číně.

Například kanadský zákon o dovozu a vývozu stanoví:

„Žádná osoba nemůže vyvážet nebo se pokoušet vyvážet jakékoli zboží, které je na seznamu vývozní kontroly, nebo jakékoli zboží do jakékoli země, která je na seznamu oblastní kontroly. Výjimky jsou možné pouze na základě vývozního povolení vydaného v souladu s tímto zákonem.“²⁶

Anti-imunitní léky pro transplantace na Seznamu vývozní kontroly pro oblast Číny nejsou.

18) Podpora v nemoci v zahraničí

Zdravotnictví některých států platí lékařské ošetření v zahraničí do výše, jaká by byla uhrazena, kdyby byla péče poskytnuta v domovské zemi. V žádné zemi, kde toto platí, není, pokud je nám známo, zakázáno hradit tuto péči pacientovi, který podstoupil transplantaci orgánu v Číně.

Transplantační turisté se potřebují zotavit ve své zemi. Nadále potřebují, aby jim někdo předepisoval anti-imunitní léky. Státy, které poskytují dotace na lékařské služby, obvykle poskytují příspěvky na tento druh zotavovací péče.

²⁶ Článek 13

A zde opět poskytovatele zdravotní péče nezajímá, odkud příjemcův orgán pocházel. Fakt, že orgán mohl pocházet od vězně v Číně, který s jeho odběrem nesouhlasil a byl kvůli němu zabit, jednoduše nemá vliv na státní příspěvky na zotavovací péči pro příjemce.

c) Aspekty vztahující se k Falun Gongu

19) Předpokládaná hrozba

Převážná většina vězňů svědomí v Číně jsou lidé praktikující Falun Gong. Odhadované dvě třetiny obětí mučení v čínských věznicích jsou praktikující Falun Gongu. Extrémní slovník, jaký používá čínský režim proti Falun Gongu, nemá obdoby, nedá se srovnávat kritikou, jakou Čína vysílá na adresu obětí, které Západ obvykle brání, a která je v porovnání relativně mírná. Ročně zdokumentované případy svěvolného zabití a zmizení praktikujících Falun Gongu dalece překračují podobné počty v jakékoli jiné skupině obětí. Proč čínská vláda tak zlovolně napadá a tak brutálně potlačuje tuto jednu skupinu a činí tak víc než u jakékoli jiné skupiny obětí? Běžně se o Falun Gongu v Číně hovoří jako o zlém kultu.

Falun Gong nemá žádnou z charakteristik kultu. Není to organizace. Nemá členství, nemá kanceláře ani úředníky. Falun Gong nemá fondy ani bankovní účty.

David Ownby, ředitel Centra asijských studií na Montrealské univerzitě a odborník na moderní čínské dějiny, psal o Falun Gongu v dokumentu, který před šesti lety připravil pro Kanadský institut mezinárodních záležitostí. Prohlásil, že na rozdíl od kultů, Falun Gong nemá žádné povinné finanční příspěvky, neuzavírá praktikující do společenství a nevytrhuje je ze světa. Říká:

„Praktikující Falun Gongu zůstávají ve společnosti. Ve většině případů žijí v úplných rodinách. Chodí do práce, posílají děti do školy.“²⁷

Neexistuje postih za opuštění Falun Gongu, jelikož není co opustit. Praktikující mají svobodu praktikovat tak málo, nebo tak mnoho jak jim připadá vhodné. Mohou kdykoli začít i skončit. Mohou provádět svá cvičení ve skupinách nebo o samotě.

Li Hongzhi, autor knih, kterými se inspirovali praktikující Falun Gongu, není praktikujícími uctíván ani od nich nepřijímá příspěvky. Je soukromou osobou a s praktikujícími se setkává zřídka. Jeho rady praktikujícím jsou veřejně dostupnou informací, jde o přednášky z konferencí a publikované knihy.

To, že čínská vláda dala Falun Gongu nálepku „zlý kult“, je jednou ze součástí represe proti Falun Gongu a záminkou pro tuto represí a také pro hanobení, podněcování nenávisti, odosobňování, izolování a odlidšťování Falun Gongu. Ale tato nálepka nevysvětluje vznik represí. Nálepka „zlý kult“ je vytvořena jako nástroj represe, ale není její příčinou. Příčina leží jinde.

Když se Čínská komunistická strana v roce 1949 chopila moci, aby si vynutila souhlas, potlačila všechna čínská cvičení nebo qigongy ve všech jejich obměnách. V osmdesátých letech útlak všech forem qigongu (včetně Falun Gongu) ze strany policejního státu trochu polevil.

Falun Gong zahrnuje prvky konfucianismu, buddhismu a taoismu. V podstatě učí metody meditace skrze cvičení zaměřená na zlepšení fyzického a duševního zdraví a kondice. Hnutí nemá žádný politický program; jeho následovníci se snaží zastávat pravdu, toleranci a snášenlivost napříč rasovými, národními a kulturními hranicemi. Násilí je tabu.

Pan Li zaregistroval své hnutí u vládní Asociace pro výzkum qigongu. V době, kdy hnutí upadalo v nelibost úřadů, ale předtím, než bylo zakázáno, zkraye roku 1998, se Li přesunul do Spojených států. Falun Gong ale nadále vzkvétal a Jiangova (Ťiang Ce-min, bývalý čínský prezident – pozn. překl.) vláda odhadovala v roce 1999 počet stoupenců na 70 milionů. Ten rok byl počet členů komunistické strany stanoven na 60 milionů.

Než byl Falun Gong v červenci 1999 zakázán, jeho stoupenci se pravidelně scházeli po celé Číně, aby si společně zacvičili. Jen v Pekingu bylo více než 2000 cvičebních míst.

Komunistická strana v dubnu roku 1999 publikovala článek v časopise Věda a technologie pro mládež, kde označila Falun Gong za pověru a hrozbu pro zdraví, protože praktikující mohou odmítat běžné

²⁷ „Falun Gong a kanadská politika vůči Číně“, David Ownby, svazek 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, Jaro 2001

lékařské ošetření u vážných nemocí. Velké množství stoupenců Falun Gongu demonstrovalo proti obsahu článku před redakcí časopisu v Tianjinu. Výsledkem bylo bití a zatýkání ze strany policie.

Kvůli těmto zatčením přišlo 25. dubna 1999 k vládnímu Úřadu pro odvolání 10 až 15 tisíc praktikujících Falun Gongu, tito lidé se odpoledne shromáždili u sídla Čínské komunistické strany v Zhongnanhai vedle Zakázaného města v Pekingu a zůstali tam do pozdního večera. Shromáždění bylo tiché, bez plakátů.²⁸ Prezident Jiang byl přítomností těchto apelujících poplašen. Ideologická nadvláda komunistické strany byla podle jeho názoru ohrožena.

20) Politika pronásledování

Pokud by bylo odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu v Číně tak rozšířené, pak by se dala očekávat nějaká vládní opatření, která by k tomu vedla. Utajení vládních nařízení v Číně nám brání určit, zdali taková opatření existují. Víme ale, že pronásledování Falun Gongu zde existuje jako oficiální politika. V jedné z příloh k této zprávě jsou některá velmi důrazná prohlášení čínské vlády a Čínské komunistické strany, volající po pronásledování Falun Gongu, včetně násilné perzekuce. Tato prohlášení korespondují s obviněními, která jsme slyšeli.

Čínská vláda vytvořila zvláštní úřad, pověřený vykonávat represii proti Falun Gongu. Tento úřad má představitele po celé Číně. Protože byl zřízen desátého dne šestého měsíce roku 1999, říká se mu ve zkratce Úřad 610. Úřad 610 má své představitele v každé provincii, městě, obvodu, univerzitě, vládním úřadu a podniku, které vláda vlastní v Číně.

Li Baigen, zástupce ředitele Plánovací kanceláře pekingské samosprávy, říká, že se zúčastnil setkání ve Velké lidové síni v Pekingu, kam v roce 1999 tři muži v čele Úřadu 610 svolali přes 3 000 vládních funkcionářů, aby diskutovali kampaň proti Falun Gongu, která v té době „nešla dobře“. Na náměstí Tiananmen neustále docházelo k demonstracím a apelům. Šéf Úřadu 610 Li Lanqing oznámil novou vládní politiku vůči hnutí: „Hanobit jejich pověst, zruinovat je finančně a zničit fyzicky.“ Až po tomto setkání začala být úmrtí stoupenců v rukou policie zaznamenávána jako sebevraždy.

21) Podněcování nenávisti

Falun Gong je v Číně odlišován slovem i činem. Politika podněcování mas je namířena na ospravedlnění pronásledování, rekrutování lidí, kteří se perzekuce osobně účastní, a předcházení opozici. Slovník, jaký používá tato kampaň, namířená proti konkrétní skupině lidí, se stal předzvěstí a charakteristickým znakem vážného porušování lidských práv této skupiny obyvatelstva.

Podle Amnesty International přijala čínská vláda tři strategie na rozdrčení Falun Gongu: násilí proti praktikujícím, kteří se odmítnou vzdát své víry, „vymývání mozků“, kdy jsou lidé nuceni, aby se Falun Gongu vzdali a odmítli ho, a efektivnější mediální kampaň na obrácení veřejného mínění proti Falun Gongu.²⁹

Místní úřady dostaly neomezenou moc realizovat rozkazy Pekingu z r. 1999 a později. To zahrnuje početné zinscenované pokusy demonstrovat čínské veřejnosti, že praktikující páchají sebevraždy sebeupálením, zabíjejí a mrzačí své rodinné příslušníky a odmítají lékařskou péči. Postupem času dosáhla tato kampaň kýženého účinku a mnoho (ne-li většina) obyvatel Číny přijalo názor komunistické strany na Falun Gong. Až v roce 1999 přijal Národní lidový kongres nové zákony, mířící retroaktivně na Falun Gong. Ty legalizovaly dlouhý seznam nezákonných zákroků proti jeho členům.

Toto podněcování nenávisti je nejvíce patrné v Číně, ale existuje po celém světě. Čínští funkcionáři se zapojují do tohoto podněcování kdekoli, kam jsou vysláni, jde o součást jejich úředních povinností. V Edmontonu (Alberta, Kanada) se toto chování stalo předmětem doporučení policie na zahájení soudního stíhání dvou čínských konzulárních úředníků v Calgary za úmyslné podporování nenávisti vůči Falun Gongu. Policejní zpráva je k nahlédnutí v jedné z příloh této zprávy.³⁰

Podněcování nenávisti nspecifikuje podobu, jakou pronásledování převezme. Podporuje však všechny možné formy násilí nejhoršího druhu. Těžko uvěřit, že jsou vznesená obvinění pravdivá, nebýt tohoto druhu nenávistné propagandy. Jakmile takovýto druh podněcování existuje, skutečnost,

²⁸ Danny Schechter, Falun Gong vyzývá Čínu, Akashic Books, 2000, strany 44 až 46.

²⁹ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

³⁰ Navzdory doporučení policie se generální prokurátor rozhodl soudní stíhání nezahájit.

že se lidé zapojí do takového jednání proti Falun Gongu – odebrání jejich orgánů a jejich zabíjení v tomto procesu – přestává být soudně stíhatelná.

22) Fyzické pronásledování

Bývalý prezident Jiang dal kanceláři 610³¹ za úkol „vyhladit“ Falun Gong³². Jedna z příloh poskytuje detailní popis tohoto pokusu a vyhlazování skrze perzekuci.

Zvláštní zpravodaj Spojených národů pro mučení nedávno vydal zprávu, ve které uvádí, že

„od roku 2000 oznámili zvláštní zpravodaj a jeho předchůdci vládě ČLR zprávy o 314 případech údajného mučení. Tyto případy se týkaly více než 1 160 jednotlivců“ a „k tomuto počtu je třeba navíc vzít v potaz kauzu zaslanou v r. 2003 (E/CN.4/2003/68/Add.1 odstavec 301), popisující do detailu špatné zacházení a mučení tisíců praktikujících Falun Gongu“³³.

Navíc zpráva uvádí, že 66 % obětí údajného mučení a špatného zacházení tvořili praktikujícími Falun Gongu, zbývající oběti představují Ujguri (11 %), prostitutky (8 %), Tibetané (6 %), obhájci lidských práv (5 %), političtí disidenti (2 %) a ostatní (osoby nakažené HIV/AIDS a členové náboženských skupin 2 %).

Část tiskové zprávy z pekingské redakce Washington Post o dva roky později (5. srpna 2001)³⁴ popisuje krutost metod, jaké proti Falun Gongu používá Úřad 610 a další agenti režimu:

„Na policejní stanici v západním Pekingu byl Ouyang svlečen donaha a pět hodin vyslýchán. ‚Když jsem neodpověděl správně, tedy, když jsem neřekl ‚ano‘, dostal jsem ránu elektrickým obuškem,‘ řekl. Pak byl převezen do pracovního tábora na západním předměstí Pekingu. Tam mu dozorcí přikázali stát čelem proti zdi. Když se pohnul, dali mu šok obuškem. Když padl na zem vyčerpáním, dávali mu šoky...“

„(Později) byl předveden před skupinu zadržených praktikujících Falun Gongu, kde za dohledu videokamer ještě jednou odmítl skupinu identifikovat. Ouyang opustil vězení a vstoupil do třídy vymývání mozků. Po dvaceti dnech diskutování o Falun Gongu 16 hodin denně měl ‚promovat‘. ‚Byl a je na mě činěn ohromný nátlak,‘ řekl. ‚Za poslední dva roky jsem viděl to nejhorší, co člověk dokáže. Opravdu jsme ta nejhorší zvířata na Zemi.““

Owby poznamenal, že organizace pro lidská práva

„jednohlasně odsoudily brutální kampaň proti Falun Gongu v Číně a mnoho vlád po celém světě, včetně kanadské, vyjádřilo své znepokojení“.

Citoval zprávu Amnesty International z roku 2000, která říká, že „od začátku pronásledování v červenci 1999 77 praktikujících Falun Gongu za podezřelých okolností zemřelo ve vazbě nebo krátce po propuštění“.

23) Masivní zatýkání

Masivní zatýkání praktikujících je formou fyzického pronásledování, která si zaslouží zvláštní pozornost kvůli potenciální spojitosti s odebráním orgánů. Jakýkoli člověk, kterému má být odebrán orgán proti jeho vůli, musí být nejprve umístěn do vazby nebo do vězení.

Represe Falun Gongu zahrnovala posílání mnoha tisíců praktikujících do věznic a pracovních táborů počínaje létem 1999. Zpráva Státního úřadu USA o Číně z roku 2005³⁵ například poukazuje na to, že čínská policie provozuje stovky záchytných center, z nichž 340 slouží na převýchovu prací a dokáže

³¹ Příloha 6, (7. červen, 1999) „Proslav soudruha Jiang Zemina na schůzi Politbyra UV ČKS ohledně urychleného vyřešení a urovnání problému 'FALUN GONG'“

³² H. CON. RES. 188, CONCURRENT RESOLUTION, U.S <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188>:

³³ Komise pro lidská práva OSN: Report zvláštního zpravodaje o mučení a jiném krutém, nelidském nebo ponižujícím zacházení nebo trestání, Manfred Nowak a jeho mise do Číny od 20. listopadu do 2. prosince 2005 (E/CN.4/2006/6/Add.6), 10. března 2006. (<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>)

³⁴ Washington Post Foreign Service, „Torture Is Breaking Falun Gong: China Systematically Eradicating Group,“ John Pomfret and Philip P. Pan, August 5, 2001. (<http://www.washingtonpost.com/ac2/wpdyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

³⁵ U.S. Department of State 2005 Country Reports on Human Rights Practices – China, March 8, 2006 (<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

pojmout asi 300 000 osob. Zpráva uvádí, že počet praktikujících Falun Gongu zemřelých ve vazbě se odhaduje od několika set do několika tisíc.

Stovky tisíc mužů a žen cestovaly téměř denně do Pekingu, lidé zde protestovali nebo rozbalovali transparenty, volající po legalizaci skupiny. Autorka Jennifer Zengová, původem z Pekingu a nyní žijící v Austrálii, nám poskytla informaci, že v Pekingu bylo před dubnem 2001 zatčeno a identifikováno přibližně 830 000 stoupenců Falun Gongu. Nejsou dostupné žádné statistiky o počtech zatčených praktikujících, kteří se odmítli identifikovat. Z našich rozhovorů s propuštěnými praktikujícími víme, že počet těch, kteří odmítli sdělit svou totožnost, je velký. Nevíme však, jak velký.

Velké množství stoupenců Falun Gongu, tajně držených ve vazbě na dobu neurčitou, samo o sobě nedokazuje obvinění, ale v opačném případě – neexistence takového zdroje zadržených by podkopala věrohodnost obvinění. Extrémně velké množství lidí, vystavených rozmarům a moci státu bez možnosti jakékoli obhajoby svých práv, poskytuje potenciální zdroj pro nedobrovolný odběr orgánů.

24) Úmrtí

K 22. prosinci 2006 jsme identifikovali 3006 praktikujících Falun Gongu, kteří zemřeli v důsledku pronásledování. Tyto identifikované oběti se dají zařadit do šesti skupin.

Jednu skupinu tvoří oběti, které zemřely na následky stresu z neustálého obtěžování a výhrůžek úřadů. Druhou ti, s nimiž bylo špatně zacházeno ve vazbě a potom byli propuštěni, avšak zemřeli krátce poté na následky špatného zacházení. Třetí skupinou jsou oběti, jež zemřely ve vazbě na následky mučení a jejichž těla úřady předaly rodině ke kremaci. Čtvrtá skupina jsou oběti, které zemřely ve vazbě na následky špatného zacházení a ještě ve vazbě byly zpopelněny, ale rodina měla možnost vidět jejich tělo po smrti a před kremací. Pátou skupinu tvoří oběti, jež zemřely a byly spáleny ještě ve vazbě, aniž by rodina vůbec tělo viděla. V šesté skupině jsou oběti, které zemřely ve vazbě, ale nemáme dost informací, abychom určili, zda jejich rodiny před kremací tělo viděly.

Možné oběti odebrání orgánů z Falun Gongu jsou ty, o jejichž smrti (podle toho, co víme) nebyla jejich rodina informována. To, že rodina nebyla informována, mělo dva důvody. Jeden byl, že se praktikující úřadům odmítli identifikovat. Druhý byl, že úřady, přestože znaly totožnost praktikujících, odmítly rodinu informovat o jejich zadržení; a tito praktikující rovněž neměli dovoleno před smrtí rodinu kontaktovat.

Nemůžeme však vyloučit možnost, že se pátá a šestá skupina identifikovaných obětí rovněž stala terčem odebrání orgánů. Do těchto skupin patří asi 300 mrtvých. Zvláště pátá skupina vzbuzuje podezření. Seznam jejich jmen je v jedné z příloh k této zprávě.

Údaje o velkém množství praktikujících Falun Gongu, kteří zemřeli v rukou úřadů na následky mučení, jsou oporou obvinění, jež vyšetřujeme. Nemá-li život praktikujícího velkou cenu, není zvláštní důvod, proč jednu příčinu smrti vyloučit. Pokud je čínská vláda ochotna zabít velké množství praktikujících Falun Gongu umučením, není těžké uvěřit, že by byla schopna udělat to samé odebráním orgánů.

25) Neidentifikovaní

Věznění praktikujících Falun Gongu, přestože v některých ohledech šlo jen o obvyklou čínskou represi, jejíž byl Falun Gong nešťastným cílem, mělo zvláštní rysy. Praktikující Falun Gongu, kteří přicházeli z celé země na náměstí Tiananmen v Pekingu apelovat a protestovat, byli zatýkáni. Ti, kdo odhalili svou identitu zatýkajícím, byli odváženi do svých bydlíšť. Jejich rodinní příslušníci nesli zodpovědnost za jejich aktivity v souvislosti s Falun Gongem a byly nuceni se připojit k úsilí donutit dotyčné, aby se Falun Gongu vzdali. Vedoucí jejich pracovišť, spolupracovníci, vedoucí místních zastupitelstev byli bráni na zodpovědnost a trestáni za to, že dotyčný šel do Pekingu apelovat nebo protestovat.

Aby bránili své rodiny a předešli nepřátelství lidí v místě svého bydliště, mnoho zadržených z Falun Gong odmítlo prozradit svou identitu. Výsledkem byla rozsáhlá vězeňská populace lidí, jejichž identita byla úřadům neznámá. Stejně tak nikdo, kdo tyto lidi znal, nevěděl, kde jsou.

Přestože se tímto odmítnutím identifikace chtěli tito lidé bránit, mohlo mít opačný efekt. Je jednodušší zničit člověka, o kterém jeho rodina neví, kde je, než člověka, o němž rodina ví. Tato populace tvoří výjimečně nechráněnou skupinu lidí, dokonce i na čínské poměry. S touto populací neidentifikovaných

bylo zacházeno obzvláště zle. Byli také přesouváni v rámci čínského vězeňského systému z důvodů, které zadrženým nebyly objasněny.

Byli tito lidé z Falun Gongu předmětem odebírání orgánů? Je zřejmé, že samotná existence této blíže neurčené vězeňské populace nepotvrzuje, že to tak je. Avšak jsou-li obvinění pravdivá, její existence poskytuje snadné vysvětlení zdroje orgánů. Tito lidé se mohli jednoduše ztratit, aniž by se o tom kdokoli mimo vězeňský systém dozvěděl.

Vyšetřování, jež předcházelo této zprávě, přineslo jejím autorům mnoho mrazivých okamžiků. Jedním z nejvíce znepokojujících momentů bylo objevení této masivní populace neidentifikovaných ve věznicích, záchytných centrech a pracovních táborech. Jeden za druhým nám praktikující, kteří byli nakonec propuštěni, říkali o této populaci. Souhrn jejich prohlášení je jednou z příloh k této zprávě.

Tito praktikující nám řekli, že se osobně setkali s lidmi, kteří se ve vazbě odmítli identifikovat, a přebývají tam ve značných počtech. Přestože jsme se setkali s mnoha praktikujícími, kteří byli v Číně vězněni a pak propuštěni, ještě jsme se neseťkali s nikým, kdo by se po celou dobu zadržení odmítl identifikovat. Co se s těmito mnoha praktikujícími stalo? Kde jsou?

Problém násilného zmizení se dá rozlišit od problému odmítnutí identifikace, protože, v případě násilného zmizení rodina zmizelého ví, že v tom má ruce stát. V případě neidentifikovaných vězňů rodina ví jen to, že ztratila stopu svého blízkého. V případě násilného zmizení mají rodina nebo svědkové více informací. Vědí, že dotyčný strávil nějakou dobu ve státní vazbě. Stát buďto odmítne přiznat, že byl dotyčný vůbec kdy zadržen, nebo skrývá osud či místo pobytu zadrženého.³⁶

Jsou praktikující Falun Gongu, kteří byli uneseni úřady a zmizeli. Avšak jediné případy zmizení, o kterých víme, jsou ty, jejichž oběti byly následně propuštěny a potom promluvily o svém únosu. Víme, že se tito lidé ztratili, až potom, co se znovu objevili. Je pravděpodobné, že existují praktikující, kteří nikdy propuštěni nebyli.

Jelikož u neidentifikovaných rodina jen ví, že ztratila kontakt se svým blízkým, neobrátil se nezbytně na stát s otázkou, zda byla tato osoba zadržena. Když je pohřešovaná osoba stoupencem praxe, která je státem brutálně perzekvována, tendence vyhnout se státu se u rodiny zesiluje. Nicméně byli tací, kteří vyhledávali pomoc čínské vlády při pátrání po zmizelém příbuzném z řad Falun Gongu. Několik takových případů je uvedeno v jedné z příloh k této zprávě.

26) Krevní testy a prohlídky orgánů

Zadrženým praktikujícím Falun Gongu jsou systematicky prováděny krevní testy a prohlídky orgánů. Jiným vězňům, kteří nejsou praktikující a sedí s praktikujícími ve stejných celách, testy prováděny nejsou. Tyto výběrové testy se odehrávají v pracovních táborech, věznicích a záchytných centrech. Slyšeli jsme takové množství výpovědí, že nemáme nejmenší stín pochybnosti o tom, že tyto testy probíhají. Prohlášení z rozhovorů, která dosvědčují systematické krevní testy a prohlídky orgánů praktikujícím Falun Gongu (ne však ostatním vězňům), jsou v jedné z příloh k této zprávě.

Praktikujícím samotným není řečeno, jaký je důvod testování krve a zdravotních prohlídek. Je nepravděpodobné, že by testy sloužily zdravotním účelům. Zaprvé, není nutné dělat lidem systematicky krevní testy jen v rámci zdravotní prevence. Zadruhé, zdraví zadržených praktikujících Falun Gongu je poškozováno mnoha dalšími způsoby. Je nemyslitelné, že by úřady prováděly krevní testy lidem z Falun Gongu jako preventivní zdravotní opatření.

Krevní testy jsou předpokladem pro transplantaci orgánu. Dárce musí odpovídat příjemci, aby protilátky příjemce neodmítly dárcův orgán.

Samotné skutečnosti provádění krevních testů nestanovuje, že dochází k odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu. Kdyby byl opak pravdou a ke krevním testům nedocházelo, obvinění by byla vyvrácena. Rozsáhlé krevní testy zadržených praktikujících Falun Gongu zamezují, aby vznesená obvinění mohla být vyvrácena.

³⁶ Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před násilným zmizením
<http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html>, Life Weekly, 2006-04-07
Archivovaná stránka:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

27) Zdroje pro transplantace v minulosti

Počet transplantací provedených v Číně je ohromný, podle deníku Čína dnes to je až 20 000 v roce 2005. Číně v tomto ohledu náleží druhé místo na světě hned po Spojených státech.

Velké množství transplantací (společně s krátkými čekacími lhůtami) znamená, že zde musí existovat velké množství potenciálních dárců, kteří jsou k dispozici ve kteroukoli dobu. Kde je a kdo je tato rozsáhlá populace dárců?

Proběhlo o mnoho více transplantací, než je identifikovatelných zdrojů. Víme, že některé orgány pocházejí od popravených vězňů. Velmi malé množství pochází od dobrovolných rodinných dárců. Ale tento výčet zdrojů zanechává v celkových součtech ohromné mezery. Počet popravených vězňů a dobrovolných zdrojů se vůbec neblíží počtu transplantací.

Počet popravených vězňů sám o sobě není veřejný. Operujeme pouze s odhadu Amnesty International, která čerpá informace z veřejných záznamů v Číně. Tyto odhady, vezmeme-li do úvahy celkové počty poprav na světě, jsou sice vysoké, ale nijak se nepřibližují odhadovanému počtu provedených transplantací.

Nejméně 98 % orgánů pro transplantace pochází od někoho jiného než od rodinných dárců. V případě ledvin například jen 227 z 40 393 transplantací – kolem 0,6 % – provedených mezi lety 1971 a 2001 mělo zdroj v rodinném dárci.³⁷

Čínská vláda připustila používání orgánů popravených vězňů teprve v roce 2005^{38 39}, přestože jde o praxi starou mnoho let. Režim v minulosti nekladl obchodování s orgány „nepřátel státu“ žádné překážky.

Podle tabulek, sestavených ze zpráv Amnesty International⁴⁰ o veřejně dostupných informacích v Číně, byl průměrný počet popravených vězňů mezi lety 1995 a 1999 1680 za rok. Mezi lety 2000 a 2005 to bylo 1616 za rok. Čísla se měnila rok od roku, ale celkový průměr v období před zahájením a po začátku pronásledování Falun Gongu zůstal stejný. Popravy nemohou vysvětlit nárůst transplantací orgánů v Číně od začátku pronásledování Falun Gongu.

Podle veřejných záznamů došlo v Číně přibližně ke 30 000⁴¹ transplantací před rokem 1999 a kolem 18 500^{42 41} v šestiletém období 1994 až 1999. Profesor Shi Bingyi, zástupce předsedy Čínské lékařské transplantční asociace, řekl, že do roku 2005 jich proběhlo celkem asi 90 000⁴³, což znamená asi 60 000 v období šesti let mezi lety 2000 a 2005 od začátku pronásledování Falun Gongu.

Dalších identifikovatelných zdrojů orgánů pro transplantace, dobrovolných rodinných dárců a klinicky mrtvých, bylo vždy nepatrné množství. V roce 2005 bylo v celé zemi provedeno 0,5 % transplantací s příbuzným pacienta v roli dárce⁴⁴. Celkový počet klinicky mrtvých dárců v celé Číně za všechna období je 9 (do března 2006)^{44 45}. Nejsou žádné náznaky, že by se v posledních letech znatelně zvýšil

³⁷ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 2002-12-05

Archivovaná stránka:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

³⁸ „China to 'tidy up' trade in executed prisoners' organs, The Times, December 03, 2005

http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558_00.html

³⁹ „Beijing Mulls New Law on Transplants of Deathrow Inmate Organs”,

<http://caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379> Caijing Magazine/Issue:147, Nov 28 2005

⁴⁰ Přehled výročních zpráv AI: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html>, zde si můžete vyvolat zprávy za jednotlivé roky.

⁴¹ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=864> (China Biotech Information Net, 2002-12-02)

<http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> (China Pharmacy Net, 2002-12-05)

Archivovaná stránka:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

<http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (People's Daily, 2004-09-07, od Xinhua News Agency)

⁴² „The Number of Renal Transplant (Asia & the Middle and Near East)1989-2000,” Medical Net (Japan), http://www.medi-net.or.jp/tcnet/DATA/renal_a.html

⁴³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Health Paper Net 2006-03-02)

Archivovaná stránka:

<http://archive.edoors.com/rendr.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.html&x=32&y=11>

⁴⁴ „CURRENT SITUATION OF ORGAN DONATION IN CHINA FROM STIGMA TO STIGMATA“, Abstract, The World Transplant Congress, <http://www.abstracts2view.com/wtc/>

Zhonghua K Chen, Fanjun Zeng, Changsheng Ming, Junjie Ma, Jipin Jiang. Institute of Organ Transplantation, Tongji Hospital, Tongji Medical College, HUST, Wuhan, China. http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=

⁴⁵ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html>, (Beijing Youth Daily, 2006-03-06)

počet lidí v těchto kategoriích. Dá se usuzovat, že identifikované zdroje orgánů pro 18 500 transplantací v šestiletém období mezi lety 1994 a 1999 poskytly stejný počet orgánů pro transplantace v dalších šesti letech od r. 2000 do r. 2005. To znamená, že zdroje orgánů u 41 500 transplantací mezi lety 2000 a 2005 zůstávají nevysvětleny.

Odkud se vzaly orgány pro 41 500 transplantací? Obvinění z odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu poskytuje odpověď. A znovu, tento nesoulad v počtech neurčuje, že obvinění z odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu jsou pravdivá. Ale v opačném případě by úplné vysvětlení původu všech orgánů obvinění vyvracelo. Pokud by se daly zdroje všech orgánů dohledat a měly původ buď u dobrovolných dárců, nebo popravených vězňů, pak by bylo obvinění, týkající se Falun Gongu, vyvráceno. Takové dohledání však není možné.

Odhady počtů popravených v Číně jsou mnohem vyšší než zveřejněné záznamy o popravách. Čína nepodává žádné oficiální zprávy o statistikách popravených, což ponechává celková čísla otevřená odhadům.

Jednou z technik těch, kteří se odhady zabývají, je použití záznamů o transplantacích. Protože je známo, že alespoň některé transplantace jsou prováděny za použití orgánů popravených vězňů a rodinných dárců je velice málo, někteří analytici odvozují z počtu transplantací, že se zvýšil počet poprav. Tato logika není přesvědčivá. Člověk nemůže odhadovat počet poprav podle transplantací, pokud popravy nejsou jediným údajným zdrojem pro transplantace. Současně jsou praktikující Falun Gongu dalším údajným zdrojem. Není možné vyvodit, že tito lidé nejsou zdrojem orgánů pro transplantace z počtu poprav, když je počet poprav odvozen od počtu transplantací.

Může být nárůst počtu transplantací vysvětlen zvýšením efektivity při odběru orgánů vězňům odsouzeným k smrti a následně popraveným? Zvýšení počtu transplantací v Číně je souběžné jak s pronásledováním Falun Gongu, tak s rozvojem některých transplantačních technologií. Avšak nárůst počtu transplantací není souběžný s růstem všech transplantačních technologií. Technologie transplantace ledviny byla v Číně plně rozvinutá již dlouho před začátkem pronásledování Falun Gongu. A přece počet transplantací ledviny vzrostl více než dvojnásobně od začátku pronásledování Falun Gongu. Z 3 596³⁷ transplantací ledviny v roce 1998 na téměř 10 000 v roce 2005⁴³.

Druhým důvodem, proč (například) využívání více orgánů od jednoho popraveného vězně nevysvětluje nárůst počtu transplantací, je celková neorganizovanost srovnávání orgánů v Číně. Neexistuje celonárodní síť pro srovnávání a sdílení orgánů⁴⁶. Doktoři si stěžují na plýtvání orgány dárců a nařikají na fakt, že „byly použity jen ledviny dárce a ostatní orgány přišly nazmar“⁴⁶. Každá nemocnice spravuje své vlastní dodávky orgánů a pořadník příjemců. Pacienti z nemocnice, kde zrovna orgány nemají, chodí do jiných nemocnic, kde je operace provedena okamžitě⁴⁷. Nemocnice, kde říkají, že orgány momentálně nemají, odkazují pacienty na jiné nemocnice, kde podle nich orgány mají⁴⁸. Tato neorganizovanost rozptyluje představy o efektivním využití orgánů.

A třetím důvodem, proč využívání více orgánů od jednoho popraveného vězně nevysvětluje nárůst počtu transplantací, je zkušenost jiných zemí. Nikde na světě počet transplantací nezaznamenal tak výrazný nárůst při stejném počtu dárců jen proto, že se změnila technologie. Roční statistiky z Kanady, Spojených států a Japonska jsou v jedné z příloh.

Tento nárůst transplantací orgánů jde v Číně souběžně s eskalací pronásledování Falun Gongu. Současný nárůst sám o sobě nedokazuje obvinění, ale je s nimi v souladu. Kdyby tato paralela neexistovala, její hypotetická neexistence by podkopala důvěryhodnost obvinění.

28) Zdroje pro transplantace v budoucnu

Transplantační chirurgie je v Číně prosperujícím trhem. Před rokem 1999 fungovalo v Číně jen 22 center transplantace jater⁴⁹, v půli dubna 2006 jich bylo 500^{8 50}. Počet zařízení určených k transplantaci ledvin vzrostl ze 106⁵¹ v roce 2001 na 368⁵² v roce 2005.

⁴⁶ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm>, China Pharmaceutical Paper, 2004-11-15

⁴⁷ Podívejte se prosím na případ č. 7 v příloze 5.

⁴⁸ Podívejte se prosím na případ č. 4 v příloze 14.

⁴⁹ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

(People's Daily Net and Union News Net, 2000-10-17). Archivováno na:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

⁵⁰ Podle náměstka ministra zdravotnictví pana Huang Jiefu, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html>

(Lifeweekly, 2006-04-07). Archivováno na:

Možnost dostat se k penězům vedla k vytvoření mnoha specializovaných zařízení zaměřených na transplantace orgánů.

V říjnu 2002 vzniklo Centrum transplantace jater Třetí fakulní nemocnice Pekingské univerzity⁵³, v listopadu 2002 Pekingské centrum transplantací orgánů⁵⁴, v dubnu 2002 Centrum transplantací orgánů Nemocnice Lidově-osvobozené armády č. 309⁵⁵, v květnu 2004 Výzkumný ústav transplantací orgánů Lidově-osvobozené armády⁵⁶ (Centrum transplantací orgánů šanghajske nemocnice Changzheng) a v roce 2001 Šanghajska transplantacní klinika⁵⁷. Orientální centrum transplantací orgánů⁵⁸ v Tianjinu se začalo stavět v roce 2002. Je to čtrnáctiposchodová budova se dvěma patry v podzemí a kapacitou 300 lůžek. Jde o veřejné zařízení, zřízené městem Tianjin, které je zároveň největším transplantacním centrem v Asii.

Založení těchto zařízení naznačuje nejen množství uskutečněných transplantací, ale je také závazkem, že tento trend bude pokračovat. Vytvoření celých zařízení, zaměřených na transplantace orgánů, vypovídá o dlouhodobém plánování.

Avšak zdrojem pro prakticky všechny transplantace v Číně jsou vězni. Probíhá diskuse o tom, zda byli tito vězni všichni nejdříve odsouzeni k smrti, nebo zda jsou někteří z nich praktikující Falun Gongu, kteří byli odsouzeni jen k pobytu ve vězení nebo nebyli odsouzeni vůbec. Nejsou však pochybnosti o tom, zda jsou zdrojem orgánů vězni; to je nepopíratelné.

Zřízení specializovaných zařízení na transplantace orgánů v Číně je zjevným ujištěním, že Čína má v úmyslu vězňům nadále odebírat orgány.

Přitom ale čínská vláda jak zákonnými opatřeními, tak oficiálními výroky udává, že přestane odebírat orgány vězňům, kteří k tomu nedali svůj souhlas. Navíc, jak je uvedeno výše, nic takového jako smysluplný souhlas k odebírání orgánů daný vězňem odsouzeným na smrt neexistuje.

Vytvoření těchto specializovaných zdravotnických zařízení vyvolává nejen otázku, jaké byly zdroje tolika transplantovaných orgánů v minulosti, ale také, co bude zdrojem tolika orgánů, které Čína plánuje transplantovat v budoucnu? Od koho budou tyto orgány pocházet? Zdroj vězňů odsouzených na smrt patrně zmizí nebo se podstatně zmenší, bude-li Čína upřímná v zavedení svého zákona o nutném souhlasu dárce.

Čínské úřady si při stavbě těchto specializovaných zařízení musely být jisty, že jak v době jejich vzniku, tak v dohledné budoucnosti bude k dispozici zdroj lidí, kteří jsou nyní živí a zítra budou mrtví. Kdo tito lidé jsou? Rozsáhlá vězeňská populace praktikujících Falun Gongu poskytuje odpověď.

29) Mrtvá těla s chybějícími orgány

Řada rodinných příslušníků praktikujících Falun Gongu, kteří zemřeli ve vazbě, oznámila, že viděli těla svých blízkých s ranami po chirurgických zákrocích a chybějícími částmi těl. Úřady k těmto zohaveným tělům neposkytly žádné logické vysvětlení. Důkazní materiály týkající se znetvořených těl je opět jednou z příloh této zprávy.

Známe jen několik případů těchto zohavených těl. Nemáme žádné oficiální vysvětlení, proč byla zohavena. Jejich zmrzačení koresponduje s obviněními z odebírání orgánů.

V první verzi naší zprávy byla v příloze 12 fotografie člověka se stehy na prsou poté, co byly jeho orgány odebrány. Jeden z komentářů, které jsme obdrželi, byl, že stehy na fotografii odpovídají pitvě.

Souhlasíme s tím, že orgány dotyčné osoby skutečně mohly být odebrány z důvodu pitvy, která si kladla za cíl zjistit příčinu smrti. Tělo, jež bylo podrobena pitvě, docela dobře může mít stehy, které jsou podobné těm na fotografii. Mimo Čínu to může být velmi pravděpodobně důvodem, proč jsou

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

⁵¹ <http://www.transplantation.org.cn/#html/2004-10/38.html> (Life Weekly, 2004-10-18)

⁵² http://www.cq.xinhuanet.com/health/2006-04/04/content_6645317.htm (Xinhua News Agency, Chongqing branch, 2004-04-04)

⁵³ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵⁴ <http://www.bjcyh.com.cn>

⁵⁵ <http://www.309yizhi.com>, také v Pekingu

⁵⁶ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁵⁷ <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

⁵⁸ <http://www.ootc.net>

orgány vybírány z mrtvého těla. Podobně, když jsou lidem mimo Čínu prováděny krevní testy, je to pro jejich vlastní zdraví.

Avšak předpoklad, že praktikující Falun Gongu, kteří jsou mučeni do bodu smrti, se ze zdravotních důvodů podrobují krevním testům nebo že těla praktikujících, kteří byli umučeni k smrti, byla podrobena pitvě, aby byla určena příčina úmrtí, popírá samotný fakt, že jsou mučeni.

Tělo na fotografii, kterou jsme použili, patřilo panu Wang Binovi. Bití způsobilo, že se panu Wangovi přetrhla krční tepna a další velké cévy. V důsledku bití byly poraněny jeho krční mandle, jeho uzliny byly rozdrceny a několik kostí zlomeno. Na hřbetech rukou a v nosních dírkách měl spáleniny od cigaret. Po celém jeho těle byly podlitiny. Přestože byl na pokraji smrti, v noci byl znovu mučen. Nakonec ztratil vědomí. Svým zraněním pan Wang podlehl v noci 4. října 2000.

Účelem pitevní zprávy je určit příčinu smrti, když je tato neznámá. Ale v případě Wang Bina byla příčina jeho úmrtí známa už před odebráním orgánů. Návrh, že Wang Bin byl podroben pitvě, aby byla určena příčina smrti, není věrohodný. Nebyly žádné náznaky, že by byla rodina Wang Bina požádána o svolení předtím, než byly orgány odebrány, ani jim poté nebyla poskytnuta pitevní zpráva. Pitva není obhájitelné vysvětlení stehů na těle pana Wang Bina.

30) Doznání

Čínsky mluvící vyšetřovatelé volali do řady nemocnic a konkrétně lékařům, kteří se zabývají transplantacemi, aby se ptali na transplantace. Volající se vydávali za potenciální příjemce orgánů nebo příbuzné potenciálních příjemců. Telefonní čísla získali z internetu. Tyto telefonáty vyústily v řadu doznání, že praktikující Falun Gongu jsou zdroji orgánů na transplantace. Od naší poslední zprávy proběhly další telefonáty a došlo k dalším doznáním, jež jsou uvedena v příloze.

Pokud měl volající k dispozici obecné číslo nemocnice, obvykle hovor začínal prosbou, aby byl přepojen na transplantační oddělení nemocnice a (potom) nejdříve mluvil o nějakých obecných věcech ohledně transplantačních operací s kýmkoli, kdo telefon zvedl. Obvykle tento člověk pomohl sehnat doktora nebo vedoucího lékaře transplantčního oddělení. Pokud doktor nebyl k dispozici, volající pak zavolal znovu a sháněl tohoto konkrétního doktora nebo vedoucího lékaře a příště už mluvil přímo s ním.

Obvykle personál nemocnice mluvil s lidmi (nebo jejich rodinnými příslušníky), kteří měli zájem o transplantaci orgánu, a aktivně jim našel příslušného lékaře.

Přestože volající pokaždé začínali telefonátem do nemocnice nebo lékaři, někdy byli odkázáni na věznic nebo soudy, protože ty distribuovaly odebrané orgány. Volat na soud ohledně dostupnosti orgánu může znít podivně; ale systematická praxe odebírání orgánů v Číně začala u popravených vězňů (i kdyby zde neskončila). Zdá se, že distribuční body pro orgány od lidí z vězeňského systému se nezměnily poté, co Čína udělala krok od odebírání orgánů vězňům, odsouzeným k smrti, k jiným vězňům.

Jedna z volajících, „paní M“, nám sdělila, že zkraje března 2006 se jí podařilo dostat na Úřad veřejné bezpečnosti v Shanxi. Respondent jí tam řekl, že mezi vězni jsou vybíráni ti mladí a zdraví jako dárci orgánů. Úředník jí s bezelstnou otevřeností řekl, že pokud se tyto vybrané nepodaří obelstít, aby poskytli vzorek krve nutný k úspěšné transplantaci, zaměstnanci kanceláře odeberou vzorek násilím.

18. nebo 19. března mluvila paní M s představitelem očního oddělení v nemocnici Lidově-osvobozené armády v Shenyangu na severovýchodě Číny. Přestože si nebyla schopna celý rozhovor zaznamenat, její poznámky naznačují, že osoba, která se jí představila jako ředitel nemocnice, uvedla, že zařízení „provedlo mnoho transplantací rohovky“, s tím, že „máme také čerstvé rohovky.“ Na otázku, co to znamená, doktor odpověděl: „...právě odebrané z těl.“

Ve Vojenské nemocnici 301 v Pekingu řekla v dubnu 2006 jedna lékařka paní M, že sama prováděla transplantace jater, a dodala, že zdroj orgánů je „státní tajemství“, a že kdokoli by zdroj odhalil, by „mohl být označen za nezpůsobilého operace provádět“.

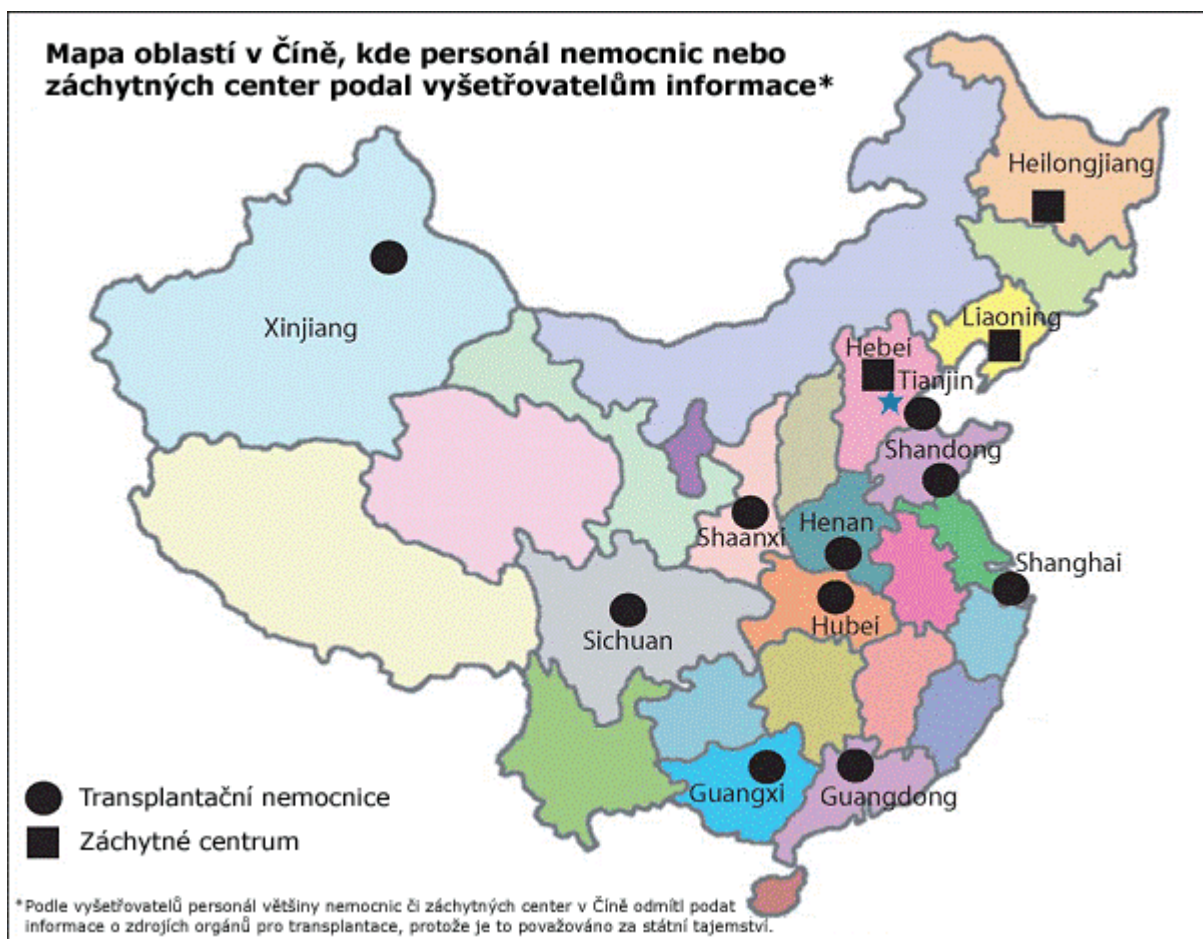
V roce 2006, 8. června, úředník Městského záchytného centra Mishan připustil, že centrum v současné době má přinejmenším pět nebo šest mužských vězňů z Falun Gongu mladších 40 let, kteří jsou k dispozici jako poskytovatelé orgánů. Doktor z šanghajské nemocnice Zhongshan v půli března 2006 řekl, že všechny jejich orgány pocházejí od praktikujících Falun Gongu. Doktor z nemocnice Qianfoshan v Shandongu v březnu naznačil, že má orgány od osob z Falun Gongu a dodal, že v dubnu by mělo být „více takových těl...“. V květnu dr. Lu z nemocnice Minzu v Nanningu řekl, že

orgány od praktikujících Falun Gongu nejsou z jeho pozice dostupné a doporučil volající obrátit se s žádostí o orgány „do Guangzhou“. Připustil také, že dříve chodil do věznic vybírat zdravé osoby z Falun Gongu ve věku kolem třiceti let, aby poskytli své orgány.

V půli března 2006 dr. Wang z Lékařské univerzity v Zhengzhou (provincie Henan) souhlasil, že „vybíráme samé mladé a zdravé ledviny...“. Dr. Zhu z Nemocnice vojenské oblasti Guangzhou v dubnu 2006 řekl, že má nějaké ledviny typu B od Falun Gongu, ale bude mít „několik dodávek“ před 1. květnem a pak „zřejmě nic do 20. května nebo déle“. Úředník v Prvním detenčním centru Qinhuangdao (provincie Liaoning) řekl volající v půli května tohoto roku, že by měla volat Střední lidový soud, aby dostala ledviny od lidí z Falun Gongu. Tentýž den úředník Středního lidového soudu řekl, že nemají žádné ledviny z Falun Gongu, ale dříve je měli, konkrétně v r. 2001. Nakonec, v květnu tohoto roku úředník soudu řekl volající, že přístup k ledvinám z Falun Gongu v současné době závisí na „kvalifikaci“.

Vedoucí lékař Song z Ústřední nemocnice v Tianjinu v půli března 2006 nabídl, že jeho nemocnice má více než deset „bijících srdcí“. Když se volající zeptala, zdali tím myslí „živá těla“, Song odpověděl: „Ano, přesně tak“. Úředník v nemocnici Tongji ve Wuhanu o dva týdny později odpověděl volající, že pro jeho instituci „(to) není problém“, když tato řekla, že: „...doufáme, že poskytovatelé ledvin jsou živí. Pohlížíme se po transplantacích zaživa za použití vězňů, například, za použití živých těl vězňů, kteří praktikují Falun Gongu, je to možné?“

Následuje mapka Číny, která ukazuje, kde personál nemocnic a záchytných zařízení poskytl přiznání telefonním vyšetřovatelům:

Většina výtahů z telefonních hovorů je v příloze. Pro ilustrační účely následují výňatky ze tří rozhovorů:

(1) Záchytné centrum města Mishan, provincie Heilongjiang (8. června 2006):

M: „Máte poskytovatele (orgánů) z Falun Gongu?“

Li: „Měli jsme, ano.“

M: „... a co teď? ”

Li: „... Ano.“

(...)

M: „Můžeme si přijít vybrat, nebo nám je přímo poskytnete? ”

Li: „Poskytneme vám je.“

M: „A co cena? ”

Li: „Tu probereme, až se dostavíte.“

(...)

M: „Kolik (poskytovatelů z Falun Gongu) máte mladších 40 let? ”

Li: „Docela dost.“

M: „Jsou to muži, nebo ženy? ”

Li: „Muži.“

(...)

M: „Tedy, co se týče... (vězněných) mužů z Falun Gongu, kolik jich máte? ”

Li: „Sedm, osm, teď jich máme (určitě) pět až šest.“

M: „Pocházejí z venkova, nebo z města? ”

Pan Li: „Z venkova.“

(2) Nemocnice Minzu města Nanning v autonomní oblasti Guangxi (22. května 2006):

M: „... Můžete sehnat orgány od praktikujících Falun Gongu? ”

Dr. Lu: „Dovolte mi říci, že je nemáme jak sehnat. V Guangxi je teď dost obtížně je opatřit. Pokud nemůžete čekat, doporučuji vám jít do Guangzhou, protože pro ně je velmi snadné dostat orgány. Mohou je shánět po celé zemi. Když provádí transplantaci jater, mohou pro vás zároveň dostat ledvinu, takže je to pro ně velmi snadné. Mnoho oblastí, kde je nedostatek orgánů, se na ně obrací o pomoc.“

M: „Proč je pro ně snadné je dostat? ...“

Lu: „Protože jsou významná instituce. Kontaktují soudní systém jménem celé univerzity.“

M: „Pak tedy používají orgány od praktikujících Falun Gongu? ”

Lu: „Přesně tak...“

M: „... Ty, co jste používali dřív (orgány od praktikujících Falun Gongu), byly ze záchytných center, nebo věznic? ”

Lu: „Z věznic.“

M: „... A bylo to od zdravých praktikujících Falun Gongu...?“

Lu: „Přesně tak. Vybírali jsme ty dobré, protože zabezpečujeme kvalitu našich operací.“

M: „To znamená, že vybíráte orgány sami...“

Lu: „Jistě...“

(...)

M: „Jak je obvykle starý poskytovatel orgánu? ”

Lu: „Kolem třiceti.”

M: „...Chodíte je do vězení vybírat osobně? ”

Lu: „Ano. Musíme je vybírat.”

M: „Co když si vybraný nechce nechat odebrat krev? ”

Lu: „Určitě nás to nechá udělat.”

M: „Jak? ”

Lu: „Určitě najdou způsob. Proč se staráte? Tyhle věci by vás neměly zajímat. Mají své postupy.”

M: „Víte ten člověk, že jeho orgán bude odebrán? ”

Lu: „Ne, neví.”

(3) Orientální transplantační centrum (také Ústřední nemocnice č. 1 v Tianjinu), město Tianjin, (15. března 2006):

N: „Je to vrchní lékař Song? ”

Song: „Ano, mluvte prosím.”

(...)

N: „Její doktor jí řekl, že ledviny jsou dost dobré, protože (poskytovatel) praktikoval Falun Gong.”

Song: „Samozřejmě. Všichni, co máme, dýchají a mají puls... Doteď jsme letos měli více než deset ledvin, více než deset takových ledvin.”

N: „Více než deset takových ledvin? Myslíte z živých těl? ”

Song: „Ano, je to tak.”

Volající M telefonovala do asi osmdesáti nemocnic. V některých případech se M ptala na konkrétní lékaře daných nemocnic a bylo jí umožněno mluvit s lékaři, kteří provádějí transplantace. Deset nemocnic připustilo, že používají praktikující Falun Gongu jako zdroj orgánů. M také volala znovu, aby mluvila s lékaři těchto nemocnic. Pět nemocnic sdělilo, že mohou získat praktikující Falun Gongu jako poskytovatele orgánů. Čtrnáct nemocnic připustilo, že používají živé orgány vězňů. Deset nemocnic uvedlo, že zdroj orgánů je tajný a nemohou ho odhalit po telefonu.

Volající N telefonovala do téměř čtyřiceti nemocnic v Číně, z nichž pět připustilo používání orgánů praktikujících Falun Gongu. N také znovu volala lékařům, kteří učinili doznání v tomto smyslu. Stále byli v nemocnicích k zastížení. N telefonovala do šestatřiceti různých záchytných center a soudů v Číně, z nichž čtyři připustily používání orgánů praktikujících Falun Gongu.

V některých případech se N ptala na konkrétní lékaře daných nemocnic a byla schopna mluvit s lékaři, kteří provádějí transplantace. N postupovala tak, že se přímo dotyčného lékaře nemocnice ptala, jestli používají orgány praktikujících Falun Gongu.

Obvyklá reakce byla, že dotyčný tuto otázku vůbec nečekal, a na chvíli se odmlčel, aby si rozmyslel odpověď. Po chvíli ticha kolem 80 % z nich nepřipustilo, že používají orgány praktikujících Falun Gongu. Asi 80 % těch, kteří nepřipustili používání orgánů praktikujících Falun Gongu, připustilo, že používají živá těla vězňů. Méně než deset lidí jednoduše zavěsilo telefon, jakmile slyšeli otázku ohledně praktikujících Falun Gongu.

Jeden z nás naslouchal za pomoci certifikovaného čínsko-anglického překladatele citovaným nahrávkám telefonních rozhovorů mezi úředníky a volajícími z komunit Falun Gongu v Kanadě a Spojených státech. Byly nám poskytnuty ověřené kopie příslušných přepisů v mandarínské čínštině a angličtině.

Přesnost překladů částí telefonátů, použitých v této zprávě, je ověřena certifikovaným překladatelem, panem C. Y., oficiálním tlumočnickem vlády provincie Ontario. Potvrdil, že naslouchal nahrávkám

rozhovorů, na které se odvoláváme v této zprávě, přečetl přepisy v čínštině a jejich anglické překlady a ověřil, že přepisy jsou korektní a překlad přesný. Původní nahrávky telefonátů jsou rovněž k dispozici. Jeden z nás se 27. května 2006 setkal se dvěma volajícími v Torontu, aby probral směřování, čas, nahrávání, přesnost překladu z čínštiny do angličtiny a další okolnosti telefonátů.

Soudíme, že ústní doznání v přepisech rozhovorů od těchto vyšetřovatelů jsou důvěryhodná. Nemáme žádných pochyb, že se tyto rozhovory odehrály s uvedenými osobami v uvedené době a na uvedeném místě, jsme přesvědčeni, že přepisy přesně odrážejí to, co bylo řečeno.

Navíc je důvěryhodný i obsah toho, co bylo řečeno. Když zvážíme nedávné mezinárodní pozdvižení kolem údajného odebírání orgánů vzhledem k olympijským hrám v roce 2008, doznání učiněná v různých institucích jdou proti zájmům o reputaci čínské vlády, která se snaží přesvědčit mezinárodní společnost, že k rozsáhlému zabíjení vězňů z Falun Gongu pro jejich životně důležité orgány nikdy nedošlo.

31) Svědectví

Žena, jež vystupuje pod pseudonymem Annie, nám řekla, že se jí manžel svěřil s tím, že přibližně 2 000 zadržovaných z Falun Gongu, kteří byli pod vlivem anestetik, osobně odebral oční rohovky na severovýchodě Číny, a to během dvou let do října 2003, kdy v této praxi odmítl pokračovat. Chirurg své ženě objasnil, že žádný z „dárců“ rohovek operaci nepřežil, protože další chirurgové odebrali jiné zdravé orgány a všechna těla pak byla spálena. Tato žena není praktikující Falun Gongu.

Annie dříve sdělila deníku Epoch Times v článku, který byl publikován 17. března 2006:

„Jeden člen mé rodiny byl zapojen do operací, kdy odebíral orgány praktikujícím Falun Gongu. Naší rodině to přineslo velkou bolest.“

Její výpověď vedla k diskusi, zdali mluvila, či nemluvila pravdu. V první verzi naší zprávy ze 7. července 2006 jsme tuto diskusi ohledně důvěryhodnosti její výpovědi obešli. Pro naši první zprávu jsme s Annie udělali rozhovor. Avšak detaily, které nám poskytla, pro nás představovaly problém, jelikož šlo o velké množství informací, které nebylo možné nezávisle prověřit. Nebyli jsme ochotni založit naše zjištění na jediném zdroji informací. Nakonec jsme se tedy opírali o výpověď tohoto svědka pouze v případech, kdy byla v souladu s jinými důkazy, spíše než jako o výhradní zdroj informací.

Pro tuto verzi naší zprávy se přímo této diskuse účastníme. Přijímáme, že to, co Annie uvádí, že jí sdělil její manžel, jí nejenže sdělil, ale to, co jí sdělil, je rovněž důvěryhodné.

Její svědectví samo o sobě stanovuje obvinění. V příloze ohledně Sujiatunu podrobně procházíme všechny sporné body, které se objevily po jejím rozhovoru s Epoch Times ze 17. března.

32) Potvrzující studie

Došlo ke dvěma vyšetřováním nezávislým na tomto našem, která se zabývala stejnou otázkou, tedy zda jsou praktikující Falun Gongu v Číně odebírány orgány. Obě došly ke stejnému závěru jako my. Tato nezávislá vyšetřování potvrzují náš závěr.

Studie Kirka Allisona, náměstka ředitele programu lidských práv a lékařství na Minnesotské univerzitě, byla provedena před zveřejněním naší zprávy. Přestože jeho studie byla zveřejněna později, 25. července 2006, dr. Allison došel ke svým závěrům dříve, než jsme zveřejnili naši zprávu. I on došel k závěru, že k odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu docházelo.

Další vyšetřování provedl viceprezident Evropského parlamentu Edward McMillan-Scott. Na rozdíl od dr. Allisona a nás, pan McMillan-Scott byl opravdu schopen odjet do Číny, aby zde sbíral fakta mezi 19. a 21. květnem 2006. Setkal se zde se dvěma svědky, Cao Dongem a Niu Jinpingem. Ohledně svého setkání s Cao Dongem pan McMillan-Scott oznámil, že

„na otázku, zda si byl vědom nějakých táborů na odebírání orgánů v Číně, odpověděl, že o nich rozhodně věděl a věděl o lidech, kteří tam byli posláni. Viděl mrtvolu jednoho ze svých přátel, praktikujícího Falun Gongu, s otvory po odebraných orgánech v těle“.

Poté, co Cao Dong odešel ze setkání s McMillan-Scottem, byl zatčen. Úřady ho v září převezly do provincie Gansu a vydaly na něj zatykač. V prosinci byl odsouzen na základě čtyř obvinění. Soudci

rozhodli, že případ nemůže jít před soud, protože spadá do soudní pravomoci Úřadu 610 v Pekingu (úřad pověřený pronásledováním Falun Gongu).

33) Reakce čínské vlády

Čínská vláda na naši první zprávu reagovala nepřesvědčivým způsobem. Většinu odpovědí tvořily útoky na Falun Gong. Fakt, že čínská vláda učiní z útoků na Falun Gong středobod své odpovědi na naši zprávu, podporuje analýzu naší zprávy. Jsou to právě tyto druhy útoků, které v Číně umožnily porušování základních lidských práv praktikujících Falun Gongu.

Reakce odhalily dvě faktické chyby v první verzi naší zprávy. V příloze, v titulcích, jsme dvě čínská města umístili do nesprávných provincií. Tyto chyby neměly nic co do činění s naší analýzou nebo se závěry naší zprávy.

V příloze zacházíme do větších detailů ohledně čínských reakcí a našich odpovědí na ně. Zde uvedeme pouze skutečnost, že čínská vláda, se všemi zdroji a informacemi, které má k dispozici (a které my nemáme), nebyla schopna naši zprávu žádným dalším způsobem popřít, což napovídá, že naše závěry jsou přesné.

G. Další šetření

Ani tuto druhou verzi nepovažujeme za konečné slovo k tomuto tématu. Existuje mnoho věcí, které bychom my sami, vyskytla-li by se možnost, udělali předtím, než jsme zprávu dokončili. Ale znamenalo by to usilovat o způsoby vyšetřování, které nám nyní nejsou dostupné. Víťáme jakékoli komentáře k obsahu zprávy nebo jakékoli doplňující informace, které by nám jednotlivci nebo vlády byli ochotni poskytnout.

Rádi bychom viděli evidenci transplantací čínských nemocnic. Jsou součástí složek souhlasy s operací? Existují záznamy o zdrojích orgánů?

Dárci mohou přežít řadu druhů transplantačních operací. Nikdo nemůže přežít darování celých jater nebo srdce, ale darování ledviny normálně není smrtelné. Kde jsou přeživší dárci? Rádi bychom udělali namátkový vzorek dárců, abychom viděli, zda je možné je dohledat.

Rodinní příslušníci zemřelého dárce by měli buďto vědět o souhlasu s dárcovstvím, nebo by v alternativním případě měli dát souhlas sami. Zde bychom také rádi udělali náhodný výběr nejbližších rodinných příslušníků zemřelých dárců, abychom viděli, zda rodina sama dala souhlas, nebo zda si byla vědoma souhlasu dárce.

V Číně došlo v posledních letech k rozmachu transplantačních zařízení. Tento rozmach by měl být provázen řadou realizačních studií ohledně zdrojů orgánů. Rádi bychom viděli tyto realizační studie.

H. Závěry

Na základě našeho dalšího šetření jsme utvřeni v našem původním závěru, že tato obvinění jsou pravdivá. Věříme, že docházelo a nadále dochází ve velkém rozsahu k odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu proti jejich vůli.

Dospěli jsme k závěru, že čínská vláda a její organizace v mnoha částech země – konkrétně nemocnice, ale také záchytná centra a lidové soudy poslaly od roku 1999 na smrt velké (i když blíže neznámé) množství vězňů svědomí z Falun Gongu. Jejich životně důležité orgány, včetně srdcí, ledvin, jater a rohovek, byly nedobrovolně odebrány a následně prodány za vysoké částky, někdy cizincům, kteří normálně musí podstoupit dlouhé čekání na dobrovolného dárce ve svých zemích.

Kolik obětí perzekuce bylo nejdříve usvědčeno z nějakého zločinu, vážného nebo jiného, legitimním soudem, nejsme schopni odhadnout, protože takové informace se zdají být nedostupné, jak pro příslušníky čínského etnika, tak pro cizince. Případá nám, že mnoho lidských bytostí, které se hlásí k poklidné a dobrovolné organizaci, kterou postavil mimo zákon prezident Jiang, protože si myslel, že by mohla ohrozit dominantní postavení Čínské komunistické strany, bylo jako následek tohoto kroku popraveno lékařskými pracovníky pro jejich orgány.

Náš závěr není založen na žádném osamoceném důkazu, ale je spíše spojením všech důkazů, které jsme vzali do úvahy. Každá část důkazního materiálu, kterou jsme vzali do úvahy, je sama o sobě ověřitelná a ve většině případů nepopíratelná. Dány dohromady vytvářejí důkazy celý usvědčující obraz. Přesvědčila nás právě jejich vzájemná souhra.

I. Doporučení

a) Obecná

- 1) Současná forma dialogu mezi Kanadou a Čínou ohledně lidských práv by měla být ukončena. Podíváme-li se zpět, vláda souhlasila s těmito „slovními festivaly“ výměnou za mlčení Kanady při každoroční kritice čínské vlády před Komisí pro lidská práva OSN.
- 2) Všechna záchytná zařízení, včetně táborů nucených prací, musejí být otevřena pro inspekci ze strany mezinárodní komunity, provedené Mezinárodním výborem Červeného kříže, jinou organizací pro lidská práva nebo humanitární organizací.
- 3) Rozsudek proti Gao Zhishengovi (Kao Č'-šengovi) by měl být zrušen, jeho právo na provozování jeho profese by mělo být obnoveno.
- 4) Čína a každý stát, který se zavázal ke Konvenci proti mučení, včetně Kanady, by měl přijmout Dobrovolný protokol ke Konvenci proti mučení.

b) Odebírání orgánů

- 5) Odebírání orgánů vězňům v Číně by mělo skončit.
- 6) Čínská armáda by měla přestat obchodovat s transplantacemi orgánů.
- 7) Odebírání orgánů nedobrovolným dárčům, ať už je systematické nebo rozšířené, je zločinem proti lidskosti. Kriminální v Číně by měli vyšetřit tato obvinění kvůli možnému trestnímu stíhání.
- 8) Ostatní státy by měly přijmout zákony s platností neomezenou na území státu, jež by postihovaly účast na transplantaci orgánu, která proběhla bez souhlasu jeho dárce.
- 9) Státní systémy zdravotní péče by neměly vyplácet finanční dotace na komerční transplantace v zahraničí a upřít nemocenské dávky těm, kteří takové transplantace přijali.
- 10) Jakákoli osoba, o níž je známo, že je zapojena do obchodu s orgány vězňů v Číně, by měla mít zakázán vstup do všech ostatních zemí.
- 11) Dokud Čína nezastaví odebírání orgánů jakýmkoli vězňům,
 - i) vlády ostatních zemí by neměly vydávat víza doktorům z Číny, kteří chtějí cestovat do zahraničí za účelem školení v transplantaci orgánů nebo tělních částí,
 - ii) pracovníci v oboru transplantací z jiných zemí by neměli jezdit do Číny za účelem školení nebo spolupráce v transplantační chirurgii,
 - iii) příspěvky do odborných publikací o transplantačním výzkumu, postavené na čínských zkušenostech, by měly být odmítnuty,
 - iv) lékaři v zahraničí by měli aktivně odrazovat své pacienty od cestování do Číny za účelem přijetí transplantovaného orgánu,
 - v) farmaceutické společnosti by neměly do Číny vyvážet jakékoli anti-imunitní léky, nebo jakékoli jiné léky, které se používají výhradně při transplantaci,
 - vi) ostatní státy by měly zakázat vývoz anti-imunitních léků, nebo jakýchkoli jiných léků, které se používají výhradně při transplantaci, do Číny.
- 12) Na pracovnících z oboru v jiných zemích by měla ležet povinnost určit za hranice jakékoli odůvodněné pochybnosti, zda je zdroj orgánu v Číně dobrovolný, předtím, než kohokoli do Číny doporučí, nebo před jakoukoli spoluprací s Čínou ohledně transplantací orgánů.
- 13) Lékařské komory ve všech ostatních zemích by měly vytvořit dobrovolný informační systém na shromažďování informací o pacientech, kteří cestovali do Číny za účelem přijetí transplantace.
- 14) Čínské nemocnice by měly vést záznamy o zdroji pro každou transplantaci. Tyto záznamy by měly být k dispozici inspekci mezinárodním zmocněncům pro lidská práva.

15) Každý dárce orgánu k transplantaci by měl dát písemný souhlas. Tyto písemnosti by měly být k dispozici inspekci mezinárodních zmocněnců pro lidská práva.

16) Čínská vláda by měla podporovat dobrovolné dárce orgánů vlastních občanů.

17) Ostatní státy by měly vydat cestovní průvodce, které by občany varovaly, že téměř všechny orgány pro transplantace v Číně pocházejí od vězňů, ať už odsouzených k smrti nebo praktikujících Falun Gongu, a že jsou odebírány bez jejich souhlasu.

c) Falun Gong

18) Represe, věznění a špatné zacházení s praktikujícími Falun Gongu by mělo skončit.

19) Odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu by mělo přestat.

20) Vládní, nevládní a mezivládní organizace, které se zabývají lidskými právy, by měly brát vážně obvinění, jimiž se zabývá tato zpráva, a snažit se dospět k vlastnímu úsudku, zdali jsou pravdivá, či ne.

J. Komentáře

Přijmout doporučení, aby přestalo odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu proti jejich vůli, by znamenalo přijmout, že jsou tato obvinění pravdivá. Všechna ostatní doporučení nevyžadují, aby byla pravdivost těchto obvinění přijata. Doporučujeme přijetí těchto ostatních doporučení v každém případě.

Většina doporučení dává smysl a mohou být zavedena, ať už jsou obvinění pravdivá, či ne. Několik doporučení je adresováno (státům) mezinárodního společenství a žádá je, aby v Číně probudili úctu vůči mezinárodním standardům pro transplantace orgánů.

Jsme si dobře vědomi, že čínská vláda obvinění popírá. Navrhujeme, že nejvíce důvěryhodným způsobem, jak může čínská vláda zpochybnit tato podezření, je uvést v platnost všechna doporučení, která obdržela, a která se zavést dají, ať už jsou obvinění pravdivá, nebo ne. Pokud budou tato doporučení uvedena do praxe, obvinění zvažovaná v této zprávě nebude možné vznést.

Všem těm, kteří mají pochybnosti o těchto obviněních, žádáme vás, ptejte se sami sebe, jaká opatření byste navrhovali, aby se v jakémkoli státě předešlo naplnění skutečností, které předestírají vznesená obvinění. Seznam preventivních opatření proti aktivitám, na něž míří tato obvinění, je sestavený na základě zdravého rozumu a ukazuje, že v podstatě všechna tato opatření v Číně chybí.

Každý stát (nejen Čína) potřebuje bezpečnostní opatření, která by předcházela odebírání orgánů nedobrovolným dárčům, lidem přehlíženým nebo bezbranným. Cokoli si člověk myslí o obviněních a opakujeme, že věříme, že jsou pravdivá, Čína je mimořádně nezabezpečená, co se týče prevence činů, na které obvinění směřují. Dokud neplatila současná legislativa, neexistovalo mnoho základních preventivních opatření proti výskytu zločinů, na něž tato obvinění míří. Současná legislativa tuto mezeru nevyplňuje, dokud nebude úplně zavedena do praxe.

Je mnoho důvodů, proč trest smrti není správný. V neposlední řadě je to znečitlivění těch, kteří popravu vykonávají. Když stát zabije bezbranné lidské bytosti, které už jsou uvězněné za své zločiny, je velmi snadné udělat další krok a odebrat jim orgány bez jejich souhlasu. Tento krok Čína bezpochyby učinila. Když stát odebírá orgány popravených vězňů bez jejich svolení, už je příliš snadné a lákavé udělat další krok a odebírat orgány jiným hanobeným, odosobněným, bezbranným vězňům bez jejich svolení, zvláště, když se na tom dají vydělat velké peníze. Naléháme na čínskou vládu (ať už si myslí cokoli o zde zvažovaných obviněních), aby vystavěla svou obhajobu proti nejmenší možnosti výskytu odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu bez jejich svolení.

Toto vše s úctou předkládají

David Matas a David Kilgour

V Ottawě, 31. ledna 2007

K. PŘÍLOHY

1. Dopis s výzvou od Koalice pro vyšetření pronásledování Falun Gongu v Číně
- 2. Životopis Davida Matase**
- 3. Životopis Davida Kilgoura**
4. Dopis čínskému velvyslanectví
- 5. Zkušenosti příjemců**
6. Etické otázky v kontaktu s Čínou ohledně transplantací
7. Stanovisko čínské vlády
8. Zpráva edmontonské policie o svévolném podněcování nenávisti vůči praktikujícím Falun Gongu ze strany představitelů čínského konzulátu
9. Fyzické pronásledování Falun Gongu
10. Jména zemřelých
11. Svědecké výpovědi o neidentifikovaných
12. Jména zmizelých
13. Odběry a vyšetření krve praktikujícím Falun Gongu
- 14. Přepisy telefonických vyšetřování**
15. Statistiky transplantací v Kanadě, USA a Japonsku za posledních 10 let
16. Sujiatun
17. Matasova a Kilgourova odpověď na prohlášení čínské vlády
18. Přiznání
19. Záznamy Amnesty International o každoročním počtu popravených vězňů
20. Mrtvá těla s chybějícími orgány

Poznámka: Přílohy (kromě příloh 2, 3, 5, 14) jsou ve zvláštním souboru v angličtině, francouzštině, němčině dostupné na <http://organharvestinvestigation.net>.

Příloha 2 – Životopis Davida Matase

Narozen: 29. srpna 1943 ve Winnipegu, Manitoba (Kanada), jako syn Harryho a Esther (za svobodna Steimanové) Matasových.

Adresa domů: 1146 Mulvey Avenue, Winnipeg, Manitoba R3M 1J5, Canada
Adresa kanceláře: 602-225 Vaughan Street, Winnipeg, Manitoba R3C 1T7 Canada
Tel. (Kanada): 204-944-1831
Fax: 204-942 1494
E-mail: dmatas@mts.net

Vzdělání: bakalář filozofie, University of Manitoba, 1964, o rok později úspěšně dokončil magisterské studium na Princeton University, bakalář právních věd na Oxford University (1967) a bakalář civilního práva (1968). Profesionální kvalifikace: právní zástupce v Middle Templu, Velká Británie (1969), v roce 1971 povolán k soudu v Manitobě.

Zaměstnání: v letech 1968-69 soudní úředník pro předsedu Nejvyššího soudu (Kanada), člen pracovní skupiny kanadské vlády pro zahraniční vlastnictví (Foreign Ownership Working Group), 1969, smluvní zaměstnanec kanceláře Thompson, Dorfman & Sweatman (1970-71), zvláštní asistent druhého generálního prokurátora (1971-72), spolupráce s kanceláří Schwartz, McJannet, Weinberg, 1973-79, privátní praxe v uprchlickém a imigračním právu a v oblasti lidských práv, 1979 – dodnes.

Soudní kauzy pro kanadský Nejvyšší soud: Taylor versus Kanada (Komise pro lidská práva), 1990, Kindler v. Kanada (Ministr spravedlnosti), 1991, Kanadská církevní rada v. Kanada (Ministr práce a imigrace), 1992, Deghani v. Kanada (Ministr práce a imigrace), 1993, R. v. Finta, 1994, Reza v. Kanada, 1994, Ross v. New Brunswick School District, 1996, Canadian Liberty Net v. Kanada (Komise pro lidská práva), 1998, Pushpattan v. Kanada (Ministr práce a imigrace), 1998, R. v. Sharpe, 2001, Spojené státy americké v. Burns, 2001, Suresh v. Kanada (Ministr práce a imigrace), 2002, Chieu v. Kanada (Ministr práce a imigrace), 2002, Schreiber v. Kanada (Ministr spravedlnosti), 2002, Gosselin v. Québec (Ministr spravedlnosti), 2002, Syndicat Northcrest v. Anselem, 2004, Mugesera v. M. C. I., 2005, Esteban v. M.C.I., 2005.

Vládní zakázky: člen kanadské delegace do Valného shromáždění OSN, 1980, člen Taktické skupiny pro otázky imigrace, 1980-1981, člen kanadské delegace na konferenci Spojených národů na téma Mezinárodní dvůr pro trestní právo, člen kanadské delegace na Stockholmském mezinárodním fóru o holocaustu, 2000, ředitel Mezinárodního centra pro lidská práva a demokratický rozvoj (později Rights and Democracy), 1997-2003, člen kanadské delegace do Organizace pro spolupráci a bezpečnost v rámci Evropské konference o antisemitismu, Vídeň 2003 a Berlín 2004.

Univerzitní působení: přednášející na téma ústavní právo, McGill University, 1972-73, přednášející předmětů "Úvod do ekonomie" a "Kanadské ekonomické problémy", 1982, mezinárodní právo, 1985, občanské svobody, 1986-88, zákon o imigraci a uprchlictví, 1989, na University of Manitoba.

Dobrovolné aktivity: ředitel Mezinárodního fondu pro bezpečnost a pomoc Jižní Africe, Kanada, 1990 - 91, ředitel kanadsko-jihoafričké spolupráce, 1991-93, jeden z předsedů kanadského Helsinského výboru pro lidská práva, 1985-dodnes, ředitel Asociace práv a svobod Manitoba, člen winnipepské sekce rady kanadských přátel Hebrejské univerzity, Organizace Přes hranice, zakládající člen a právní poradce, moderátor mezinárodního sněmu ECPAT (Konec dětské pornografie a únosům), Bangkok 2002 a Rio de Janeiro, 2005.

Amnesty International, člen stálé komise pro mandát mezinárodní výkonné komise, 1993-1999, právní koordinátor kanadské sekce, 1980, člen pracovní skupiny pro otázky trestní nepostižitelnosti, 2002-2005.

B'nai Brith Canada: předseda ligy pro lidská práva, 1983-85, čestný poradce a viceprezident, 1996-1998.

Kanadská právní asociace, člen ústavní komise, 1977-78, předseda sekce ústavního a mezinárodního práva 1979-82, předseda sekce pro imigrační zákon, 1996-97, člen pracovní skupiny pro rasovou rovnost v advokacii 1994-2000, člen pracovní skupiny pro revizi kanadského zákona o lidských právech, 1999, člen komise federálního soudního dvora pro mezisoudní spolupráci, 1999-dodnes, od roku 2004 ve funkci předsedy, člen komise pro realizaci rasové rovnosti, 2000-2004, jako předseda 2002-2004, člen Stálé komise pro rovnost, 2004- dodnes.

Kanadská Rada pro uprchlíky, předseda pracovní skupiny pro zámořskou celní ochranu, 1989-1991, člen mezinárodní skupiny expertů pro sankce pro dopravce, předseda Taktické skupiny pro bezpečnost styku se zámořím, 1992, prezident, 1991-95.

Kanadský židovský kongres: předseda právní skupiny pro válečné zločiny, 1981-84, spolupředseda, projekt rasových vztahů a práva, 1985-87.

Mezinárodní komise soudců, nejprve člen rady kanadské sekce (1983-94), později viceprezident (1994 - 2003).

Jako pozorovatel: trestní stíhání Eddieho Carthana, Lexington, Mississippi, (pro Amnesty International), 1982, odsouzení Dennise Bankse, Custer, Jižní Dakota (pro Amnesty International), 1984, žaloba vězňů proti illinoiské věznicí Marion (pro Amnesty International), 1985, soudní spor o azyl, Tucson, Arizona, (pro Mezinárodní komisi soudců), 1985 - 86, trestní stíhání Filiberta Ojeda Riose, San Juan, Portoriko (pro Amnesty International), 1989, soudní stíhání Enhadda, Tunis, Tunisko (pro Human Rights Watch a mezinárodní soudní skupinu pro lidská práva), 1990, trestní stíhání odpíračů vojenské služby, Camp Lejeune, Severní Karolína (pro Amnesty International), 1991, odsouzení sedmi Grenadánů, Grenada (pro Human Rights Watch), civilní spor o kompenzaci pro oběti mučení (režimu diktátora Marcose), Honolulu, Havaj (pro Mezinárodní komisi soudců), 1992.

Zkušenost jako pozorovatel voleb: parlamentní kandidát za liberální stranu, Winnipeg South Center, 1979, 1980, 1984, pozorovatel voleb za Kanadskou právní asociaci v Jižní Africe, 1994, v roce 2004 na Ukrajině pro Canada Corps, v roce 2006 na Haiti, jako zástupce Mezinárodní komise pozorovatelů voleb.

Politická zkušenost: předseda politického výboru provincie Manitoba a člen národní komise pro politiku kanadské Liberální strany, 1973-1978, člen komise pro volební program, 1980.

Ocenění: Medaile konfederace udělovaná druhým státním prokurátorem, 1992, Medaile k patnáctému výročí konce 2. světové války, udělovaná židovskými válečnými veterány, 1995, Medaile za vynikající výsledky Asociace práv a svobod státu Manitoba, 1996, Čestný doktorát z práva, Concordia University, Humanitární cena dr. Percy Barsyho, udělovaná kanadskou nemocniční nadací Shaare Zedek, 1997, Ocenění Centennial Community Service Award winnipegské sekce Národní rady židovských žen, 1997, laureát ceny montrealské společnosti Lord Reading Law, 1997, Cena za dosažené výsledky v oblasti lidských práv, uděluje Liga pro lidská práva B'nai Brith Canada oblasti Midwest, 1999, Cena za dosažené výsledky v oblasti lidských práv Community Legal Education Association provincie Manitoba, prezidentská pochvala B'nai Brith Canada, 2004, 2005, Cena Osobnost roku 2006, udělovaná vancouverským Bratrstvem pro náboženskou toleranci.

Knižní publikace: "Kanadský imigrační zákon", 1986, "Opožděná spravedlnost: nacističtí váleční zločinci v Kanadě", 1987, se Susan Charendoff, "Spor o azyl", 1989, "Dveře se zavírají: selhání ochrany pro uprchlíky", 1989, s Ilanou Simon, "Už ne: bitva proti porušování lidských práv", 1994, spoluautor "Mašinérie smrti", Amnesty International USA, 1995, "Krvavá slova: nenávisť a svoboda slova", 2000, "Následný ořes: antisionismus a antisemitismus", 2005.

Rukopisné práce: “Jak pohnat nacistické válečné zločince v Kanadě před soud”, B'nai Brith Canada, 1985, “Tuniská renesance”, 1990, “Nacističtí váleční zločinci v Kanadě: pět let poté”, B'nai Brith Canada, 1992, “Ochrana uprchlíků v nově vzniklých státech: Kyrgyzská republika”, kanadský Helsinský výbor pro lidská práva, 1998, “Co se stalo s Raoulem Wallenbergem”, 1998, “Prevence sexuálního zneužívání v polygamní komunitě”, 2005.

Příloha 3 – Životopis Davida Kilgoura

Pro účely této zprávy se jako relevantní jeví ještě následující skutečnosti:

Stejně jako David Matas jsem vyrůstal ve Winnipegu. Můj dědeček z matčiny strany, Daniel McDonald vedl mnoho let právní praxi v Portage La Prairie a 18 let sloužil ve funkci nejvyššího soudce provincie Manitoba. Dědeček z otcovy strany, Fred Kilgour, měl právní praxi ve městě Brandon, později přijal nabídku nastoupit na místo soudce provinčního soudu v Queen's Bench. Můj otec, David E. Kilgour, byl 16 let prezidentem a ředitelem pojišťovací společnosti Great West Life Insurance.

Můj právnícký doktorský titul byl vystaven University of Toronto v roce 2000, kdy univerzita znovu vydávala tituly LLB a mezi nimi i můj, původně nabytý v roce 1966. Přihlásil jsem se i do studijního programu ústavního práva Doctorat de l'université na Université de Paris (1969), ale studia jsem nedokončil. Dostal jsem povolení vést justiční praxi v Britské Kolumbii v Manitobě a Albertě. Ta probíhala takto:

V Britské Kolumbii:

Smluvně vázán s vancouverskou právní firmou Russel a DuMoulin, pod vedením Hon. Michaela Goldieho, z Odvolacího soudu provincie Britská Kolumbie, 1966-67, dále zaměstnán jako asistent státního žalobce města Vancouver, až do roku 1968, kdy za Vancouver kandidoval do parlamentu.

Ontario:

Začal pracovat pro federální Ministerstvo spravedlnosti v Ottawě (1968), nejdříve v oddělení civilních právních sporů, později v oddělení daňového soudnictví.

Manitoba:

Po návratu do Kanady ze studií ve Francii vstoupil v roce 1970 do winnipegské právní firmy Pitblado Hoskin, kde se zabýval občansko-právními spory a pracoval také jako obhájce v oblasti trestního práva. Později byl navržen na post korunního návladního (Crown Attorney) za justiční obvod Dauphin, západní Manitoba, Alberta. V roce 1972 navržen jako vyšší jednatel hlavního právního zástupce, zabýval se převážně kriminálními případy a právem, spojeným s otázkami životního prostředí, než byl za edmontonskou oblast zvolen do House of Commons (1979).

V House of Commons:

pracoval v justiční komisi, 1980-84, ve společné komisi pro zákonné prostředky House of Commons a Senátu, kritik programu prevence zločinu pro opoziční stranu v letech 1980-83, parlamentní zástupce mluvčího a předsedy komise, 1993-97, předseda podkomise pro lidská práva a mezinárodní rozvoj, 2004-05.

V kanadské vládě:

na pozici státního tajemníka (Secretary of State) pro Latinskou Ameriku a Afriku, 1997-2002, v letech 2002-2003 státní tajemník pro Asii a Tichomoří.

Další biografické materiály naleznete na webové stránce <http://david-kilgour.com> pod ikonou "About David"

Příloha 5 - Zkušenosti příjemců

(kvůli ochraně osobních údajů byla odstraněna skutečná jména tazaných)

Případ 1

Paní T., kolem padesáti let, z Asie.

V roce 2000 byla diagnostikována s nedostatečnou funkcí ledvin a v červenci 2003 začala docházet na dialýzu.

V listopadu 2005 se paní T. dostala do kontaktu s místním zprostředkovatelem orgánů. Prošla předtransplantační prohlídkou a imunologickou prohlídkou v místní nemocnici. Výsledky vyšetření a další potřebné dokumenty předala zprostředkovateli z kraje provincie.

Zprostředkovatel paní T. požádal, aby si připravila 26 tisíc amerických dolarů (USD) a řekl jí, že obvykle trvá jeden týden nalézt vhodné orgány a také že se doporučuje, aby pacient odcestoval do Číny a na orgán čekal tam. Ale paní T. se vyjádřila, že raději počká, než bude nalezen vhodný orgán, a do Číny odcestuje až potom.

Paní T. byla 4. ledna 2006 informována, že byl nalezen poskytovatel orgánu a její letenka je připravena. 6. ledna 2006 vzal zprostředkovatel paní T. (spolu s dalším zájemcem o transplantaci orgánu) do Wuhanu v provincii Hubei.

Tentýž den (6. ledna 2006) paní T. dorazila do nemocnice a byla hospitalizována ve dvě odpoledne v Hlavní wuhanské nemocnici pozemních sil a okamžitě jí byl proveden krevní test. V 17.00 byla poslána na operační sál a dostala míšní anestezii. Operační sál opustila kolem osmé večer. Její případ měl na starost doktor Ligong Tang. Byly zde tři pokoje pro pacienty čekající na transplantaci orgánů a na každém pokoji byla tři lůžka, celkem devět lůžek. Lékař v nemocnici jí řekl, že obdržela orgán se shodou antigenů HLA 3.

K pacientům nesměly žádné návštěvy z rodiny. Nemocnici opustila 19. ledna 2006 a vrátila se na Tchaj-wan.

Celkem zaplatila 26 tisíc USD hotově.

Paní T. neznala zdroj orgánu. Zprostředkovatel jí řekl, že pochází od popraveného vězně.

Pozn.: Zprostředkovatel nebyl tím, kdo orgány vybíral, takže šlo zjevně o informaci z doslechu.

Nemocnice v pevninské Číně kromě toho vždy uvádějí jako poskytovatele orgánů pouze popravené vězně.

Pozn.: Hlavní wuhanská nemocnice pozemních sil, kde paní T. podstoupila transplantaci, je vojenská nemocnice. Bylo řečeno, že pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 2

Paní R. Z., žena, krevní skupina AB, kolem 50 let, z Asie.

Paní R. Z. byla diagnostikována s chronickou nedostatečnou funkcí ledvin v roce 1986. Do prosince 2004 se její situace zhoršila, došlo u ní k selhání ledvin a potřebovala docházet na dialýzu.

Na začátku prosince 2004 jí bylo navrženo, aby v Číně podstoupila transplantaci. Bylo jí řečeno, že do Číny za transplantací jezdí v posledních letech mnoho pacientů a většinou se jim daří velmi dobře, včetně pacienta, který dostal ledvinu před šesti měsíci. Paní R. Z. byla představena zprostředkovateli.

Ten odvezl 17. prosince 2004 vzorek krve paní R. Z. do Číny. O dva dny později, 19. prosince, bylo paní R. Z. oznámeno, že byl nalezen poskytovatel vhodného orgánu a že může okamžitě odcestovat do Guangzhou za transplantací.

Protože byla paní R. Z. v té době vážně nachlazená, byla schopna (se svou dcerou a manželem) odjet do Guangzhou až 24. prosince.

Zařízení se jmenovalo Nemocnice ekonomického a technického rozvoje v Guangzhou. Nacházelo se daleko od města a bylo v dezolátním stavu. Nebylo zde mnoho pacientů z její země. Transplantační oddělení se nacházelo v desátém patře a mělo třináct pokojů, každý se třemi lůžky. S každým hospitalizovaným pacientem mohla na pokoji bydlet i jeho rodina. Primářem a vedoucím transplantačního oddělení byl doktor Minzhuan Lin. Bylo zde nejméně deset dalších pacientů, kteří čekali na transplantaci nebo se zotavovali po operaci. Paní R. Z. zaznamenala, že někteří jsou z Tchaj-wanu, jiní z Malajsie, Indonésie atd.

Cena operace byla 27 tisíc USD (včetně hospitalizace, stravy a dopravy). Peníze byly zaplacený hotově bezprostředně před operací. Při platbě nebylo vydáno žádné potvrzení, ale později byl na žádost manžela paní R. Z. vydán kus papíru s jednoduchou poznámkou, že bylo předáno 27 tisíc USD.

Paní R. Z. se dostala na operační sál 30. prosince 2004 v 17.00. Personál nemocnice pro ni odešel sehnat ledvinu téhož dne ráno. Operace trvala přibližně čtyři hodiny a paní R. Z. byla předtím aplikována míšň anestezie. Ten den podstoupili transplantaci ledviny další čtyři pacienti. Nevěděla, kdo byl poskytovatelem jejího orgánu. Doktor v nemocnici jí řekl, že obdržela orgán se shodou antigenů HLA 5.

Dalších pět dní byla hospitalizována na izolaci (oddělení mělo šest lůžek a dohled personálu 24 hodin denně, jeden zaměstnanec v noci). Poté strávila sedm dní na normálním pokoji. Domů se vrátila poté, co jí byly odstraněny stehy, 11. ledna 2005. Dostala brožuru s nějakými informacemi o její operaci a o okolnostech pooperační péče.

Lékaři v nemocnici nespécifikovali zdroj jejího orgánu. Zprostředkovatel jí řekl, že orgán pocházel od popraveného vězně.

Pozn.: Zprostředkovatel nebyl tím, kdo orgány vybíral, takže šlo zjevně o informaci z doslechu. Navíc, nemocnice v pevninské Číně vždy uvádějí jako poskytovatele orgánů pouze popravené vězně.

Pozn.: Nemocnice ekonomického a technického rozvoje v Guangzhou, kde paní R. Z. podstoupila transplantaci, nebyla vojenským zařízením, avšak primář transplantačního oddělení Minzhuan Lin zastával zodpovědné pozice také na transplantačním oddělení fakultní nemocnice Zhujiang při Vojenské lékařské univerzitě č. 1⁵⁹. Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 3

Pan H. X., přes třicet let, krevní skupina A, z Asie.

V roce 1999 mu byla zjištěna chronická nedostatečná funkce ledvin. V roce 2000 obešel několik nemocnic na Tchaj-wanu a čekal na transplantaci ledviny.

V období července/srpna 2003 se rozhodl pro transplantaci ledviny. V té době mu jeho ošetřovatel pro peritoneální dialýzu (pobřišnice) navrhl, aby se setkal se zprostředkovatelem transplantací v pevninské Číně. V září 2003 zprostředkovatel informoval pana H. X., že pro něj byla nalezena ledvina se shodou antigenů HLA 3.

První cesta za transplantací do Číny:

Po boku své ženy dorazil pan H. X. do Šanghaje. Zdejší Lidová nemocnice č. 1 (nebo také Fakultní nemocnice šanghajské univerzity Jiaotong) mu zařídila odvoz a rovnou byl hospitalizován.

Když byla do nemocnice přivezena čerstvá ledvina od poskytovatele orgánu a byl proveden test antigenů, jeho test na mikrolymfocytotoxicitu byl pozitivní. Tento orgán tedy nemohl být použit.

⁵⁹ <http://www.shenyounet.com/article.asp?id=548&keyword=%E8%8D%AF%E7%89%A9%E6%B5%93%E5%BA%A6>

Pan H. X. by nadále hospitalizován a další dva týdny čekal na vhodný orgán. Během této doby k němu byly dodány celkem čtyři ledviny, čerstvě odebrané od poskytovatelů - včetně jedné výše zmíněné). Pokaždé (poté, co orgán dorazil) byl proveden test antigenů.

Pokaždé byl výsledek pozitivní, takže orgány nemohly být použity, přestože už byly odebrány z těla poskytovatele. Po dvou týdnech, 1. října, se pan H. X. kvůli pracovním povinnostem vrátil domů.

Druhá cesta za transplantací do Číny

Pan H. X. se rozhodl nespěchat, chtěl si nějaký čas odpočinout a fyzicky se zotavit. Až v březnu 2004 se znovu rozhodl podstoupit transplantaci.

Znovu byl informován, že byl nalezen vhodný orgán, a byl požádán, aby se přesunul do Číny. Byl opět hospitalizován v Lidové nemocnici č. 1. Lékař mu sdělil, že pro něj byl nalezen orgán se shodou antigenů HLA 5. Když byla ledvina doručena do nemocnice a byl proveden test antigenů, test na mikrolymfocytotoxicitu byl opět pozitivní. Vzorky krve pana H. X. ukázaly, že jeho třída PRA 2 je více než 30 % (když je třída PRA 2 příliš vysoká, může snadno způsobit pozitivní výsledek srovnávacího testu). Čínští lékaři mu doporučili plazmosferzii, ale jeho tchajwanský lékař mu doporučil, aby ji odmítl a jen dál čekal na vhodný orgán. Pan H. X. dál čekal v nemocnici. Mezitím byly pro jeho transplantaci dodány do nemocnice postupně další dvě ledviny, ale u obou dopadl srovnávací test antigenů pozitivně. Až koncem dubna pro něj byla nalezena ledvina se shodou antigenů HLA 4. Srovnávací test byl negativní. Operace proběhla 23. dubna 2004.

Zodpovědným lékařem byl dr. Jianming Tan. Po operaci pacient zůstal týden na izolaci a poté osm dní na oddělení pro Číňany, žijící v zahraničí, v Nemocnici lidové osvobozené armády č. 85. 8. května 2004 se vrátil na Tchaj-wan.

Pan H. X. uvedl, že Šanghajska lidová nemocnice č. 1 prováděla transplantace pro bohaté lidi z Hongkongu, Macaa a Tchaj-wanu. Místní lidé a lidé z Malajsie a Indonésie navštěvovali za účelem transplantace hlavně Nemocnici lidové osvobozené armády č. 85. Obě nemocnice byly pod správou dr. Tana a jeho skupiny; dr. Tan sem přišel z Hlavní nemocnice Fuzhou ve Vojenské oblasti Nanjing.

Manželka pana H. X. viděla asi 20 listů papíru s informacemi o poskytovatelích orgánů a jejich HLA. Lékař vybral několik lidí ze seznamu a seřadil si je. Jakmile orgán dorazil, byl proveden srovnávací test. Když byl výsledek pozitivní, musela se operace zrušit, když byl negativní, operace se mohla uskutečnit.

Místní (lékaři) sdělili panu H. X., že orgán pocházel od popraveného vězně, kterému byl (údajně) odebrán bez jeho souhlasu.

Pozn.: Šanghajska lidová nemocnice č. 1, kde pan H. X. podstoupil transplantaci, je civilní zařízení, ale vedoucí lékař transplantačního oddělení Jianming Tan byl také ředitelem Centra transplantace orgánů čínské armády, ředitelem urologického oddělení a také náměstkem ředitele Hlavní nemocnice Fuzhou ve Vojenské oblasti Nanjing⁶⁰. Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 4

Paní Rou. Z., krevní skupina B, přes čtyřicet let, z Asie.

Paní Rou. Z. byla diagnostikována s chronickou nedostatečnou funkcí ledvin v květnu 2000. Po dialýze ledvin byla doporučena do pevninské Číny na transplantaci ledviny.

11. května 2001 obdržel zprostředkovatel její lékařské záznamy a řekl jí, aby zůstala doma a čekala na další výzvu.

⁶⁰ <http://info.med.hc360.com/2006/12/25102993093.shtml>

Přibližně po dvou týdnech byla paní Rou. Z. zpravena, že byl nalezen vhodný poskytovatel orgánu a může odjet do Číny na transplantaci. V té době paní Rou. Z. nebyla duševně připravena, protože nečekala, že bude odpovídající orgán nalezen tak rychle, a nebyla v dostatečné psychické kondici, proto tuto příležitost vzdala. Po dalších dvou týdnech jí zprostředkovatel zavolał znovu a řekl, že byl nalezen další vhodný poskytovatel orgánu. Tentokrát paní Rou. Z. s cestou do Číny souhlasila a operace byla naplánována na konec června.

Za účelem transplantace cestovalo do Číny sedm pacientů najednou. Každý byl požádán, aby si s sebou vzal 200 tisíc hongkongských dolarů (HK\$).

Zprostředkovatel je vyzvedl na letišti 25. června 2001 a odvedl je na autobus, který je (asi za dvě hodiny) dovezl do Humenu ve městě Dongyuan. Tentýž den byli hospitalizováni v Lidové nemocnici Taiping v Dongyuanu (obvod Humen, město Dongyuan). Byla u nich provedena zdravotní prohlídka (krevní test, rentgen a ultrazvuk).

Téhož dne (25. června 2001) od každého z nich personál nemocnice vybral 140 až 150 tisíc HK\$. Bylo jim také poskytnuto jednoduché potvrzení o zaplacení (pacienti s krevní skupinou 0 a ti nad 60 let museli zaplatit 20 tisíc HK\$ navíc). Celé transplantační centrum vedl prof. Wei Gao, ale paní Rou. Z. neví, kdo byl lékař, který prováděl její operaci.

Všech sedm pacientů podstoupilo transplantaci následující den (6. června 2001). Současně byly používány tři operační sály. Byla použita míšni anestézie. Paní Rou. Z. byla poslána na operační sál přibližně v 8 hodin večer a operace skončila o půlnoci. Paní Rou. Z. bylo řečeno lékařem v nemocnici, že dostala orgán se shodou antigenů HLA 4.

Mezi dalšími pacienty, kteří ten den podstoupili transplantaci, byl člověk z Indonésie, Číňan z Francie a také místní Číňané. Náměstek vedoucího nemocnice Jiahuan Xu jim předtím řekl, že když někdo docházel do jejich nemocnice na dialýzu alespoň pět let, může získat transplantaci ledviny zdarma.

Sedm pacientů strávilo sedm dní na izolaci a pak se 3. července vrátili domů.

Nikdo paní Rou. Z. neposkytl žádné informace o poskytovateli orgánu. Lékaři v nemocnici jí tuto informaci neodhalili. Lékař se paní Rou. Z. nepřišel představit a ani ona sama o tuto informaci nežádala.

Zprostředkovatel jim řekl, že orgány pocházely od popravených vězňů.

Pozn.: Lidová nemocnice Taiping v Dongyuanu (obvod Human, okres Dongyuan, provincie Guangdong) nebyla vojenská nemocnice, ale primář transplantačního oddělení Wei Gao byl také profesorem a primářem Výzkumného ústavu Zhujiang Vojenské lékařské univerzity č. 1⁶¹. Někteří další zodpovědní lidé z tohoto transplantačního oddělení byli také z vojenských nemocnic. Wei Gao a další prováděli transplantace i v Centrální nemocnici hlídkové stráže ozbrojených policejních složek provincie Guangdong (viz případ 6). Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 5

Pan C, z Asie.

Zemřel v Číně v létě roku 2005 po neúspěšné transplantaci jater.

Pan C. byl hospitalizován v Nemocnici čínsko-japonského přátelství v Pekingu na počátku srpna kvůli bolestem břicha, když byl se svou ženou a synem na návštěvě Číny. Byl mu diagnostikován nádor na játrech. Nemocnice ho přesvědčila k operaci a operace proběhla 7. září 2005. Pan C byl po operaci v kritickém stavu.

V tomto stavu byl pacient na návrh ředitele nemocnice převezen do Pekingské nemocnice ozbrojených policejních složek, kde podstoupil transplantaci jater.

⁶¹ <http://www.kmszbyy.com/china/doctor-1.htm>

Do 24 hodin po přijetí do Pekingské nemocnice ozbrojených policejních složek byla nalezena celá vhodná játra a okamžitě byla provedena transplantační operace.

Pacient ve vojenské nemocnici zemřel čtyři dny po této operaci.

Pozn.: Transplantace jater proběhla v Pekingské nemocnici ozbrojené policie a játra byla k dispozici do 24 hodin. Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 6

Pan J. C.

Panu J. C. je kolem 50, byl diagnostikován s chronickou nedostatečnou funkcí ledvin. V lednu 2005 měl pacient náhle potíže s dýcháním a zrychlil se mu srdeční tep. Byl diagnostikován s akutním selháním ledvin. Prošel předtransplantační prohlídkou. Bylo zjištěno, že nemá žádné protilátky proti hepatitidě typu B. Před transplantací ledviny je nutné mít tyto protilátky. Začal tedy dostávat vakcinační injekce hepatitidy B a čekal, až se mu protilátky vytvoří. Do září se protilátky vytvořily. Poté mu bylo řečeno, že může podstoupit transplantaci v Číně.

19. října 2005 bylo pacientovi oznámeno nalezení vhodného orgánu. Pacient se 20. října 2005 zúčastnil předodjezdového semináře. Na semináři bylo panu J. C. a dalším pacientům sděleno, o jakou se bude jednat částku. Pacienti byli také informováni, že všechny orgány byly porovnávány kvůli shodě, takže se není čeho obávat.

26. října ve 4.10 odpoledne dorazila skupina osmi pacientů do Centrální nemocnice hlídkové policie provincie Guangdong ve městě Shenzhen. Po příjezdu do nemocnice jim prof. Wei Gao poskytl večerní předoperační seminář. Byl od nich vybrán poplatek za operaci (150 tisíc HK\$) v hotovosti. V té době se pacienti ptali, jak byli odsouzení zločinci popraveni. Dr. Gao řekl, že nebyli zastřeleni. Byly jim dány dvě injekce, jedna s anestetiky a druhá na utlumení bolesti, a potom byly odebrány orgány.

Pacienti zaplatili 2 700 yuanů za ubytování, 12 800 HK\$ za léky a 700 yuanů za hemodialýzu. Celkově vyšla operace v Číně na 169 019 HK\$. Podle dotazovaného nevydávají nemocnice v pevninské Číně potvrzení o platbách za lékařskou péči. Nemocnice vydává potvrzení o lékařském ošetření, pouze je-li jeho vydání považováno za absolutně nezbytné. Poskytli by nanejvýš potvrzení o dvou posledních dialýzách provedených před transplantací. Toto platilo pro pacienty, kteří chtěli žádat o náhradu od zdravotní pojišťovny po návratu na Tchaj-wan. Všechny výdaje se platily hotově v hongkongských dolarech poslíčkovi, který sloužil jako prostředník.

Celková cena na jednoho pacienta tvořila asi 29 tisíc USD, včetně útraty, letenek atd. Doba strávená v Číně činila jen tři dny.

Pan J. C. byl přivezen na operační sál 28. října kolem 16.00. Ledviny na transplantace dorazily do nemocnice asi ve 14.10 téhož dne. Místo, odkud orgány pocházely, nemohlo být daleko od nemocnice. Zdravotní sestry, které přijely se sanitkou s chladicími boxy, přivezly osm odebraných ledvin. Pan J. C. opustil operační sál kolem 20.30. Poté bylo osm transplantovaných pacientů hospitalizováno na jednotce s lékařským dohledem. Rodinné návštěvy jim nebyly povoleny.

Pacienti opustili nemocnici 4. listopadu a vrátili se domů.

Všichni lékaři v nemocnici byli vojenští lékaři.

Lékařské potvrzení bylo vydáno jménem společnosti Auxing Group Junhui a hospitalizace byla registrována jako pro „místní“ a hrazená „z vlastních nákladů“.

Pacienti uvedli, že skupina před nimi byla z Indonésie. Den potom, co odjeli, měla do nemocnice kvůli transplantacím dorazit skupina ze Singapuru.

Pozn.: Transplantace byla provedena v Centrální nemocnici hlídkové policie provincie Guangdong. Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 7

Pan K. Z.

Panu K. Z. bylo v době operace přes čtyřicet a zemřel. Krevní skupina A, hepatitida B, trpěl cukrovkou.

V červnu 2005 začal mít příznaky vyčerpanosti a žloutenky, což trvalo dva týdny. Byl diagnostikován s akutní hepatitidou B. Tři týdny byl hospitalizován. 27. června 2005 se jeho nemoc zhoršila do stavu fulminantní hepatitidy. Kvůli tomu byl převezen do Fakultní nemocnice Tchajwanské univerzity v Tchaj-peji na posouzení pro transplantaci jater a zde čekal na transplantaci. Při posouzení se zjistilo, že nikdo ze tří generací jeho příbuzných pro něj není vhodným dárce, mohl jen čekat na pacienta, jehož mozek by už odumřel. Pacient čekal do srpna, přestože byla jen malá naděje. Jeho stav se nadále zhoršoval a několikrát ztratil vědomí (hepatitické koma). Proto se rodina pacienta rozhodla, že se ve věci transplantace jater obrátí na pevninskou Čínu.

Tento pacient měl přítele, pracujícího v Šanghaji, který mu pomohl odeslat jeho lékařské záznamy do šanghajských nemocnic. Tento přítel panu K. Z. sdělil, že by si měl vybrat jednu z těchto tří nemocnic: Fakultní nemocnice huashanské univerzity Fudan v Šanghaji, Nemocnice Changzheng v Šanghaji a Lidová nemocnice č. 1 v Šanghaji. Pan K. Z. a jeho rodina se rozhodli jít do Fakultní nemocnice huashanské univerzity Fudan. Přítel potom požádal nemocnici Huashan o informace ohledně transplantace jater a bylo mu řečeno, že pokud pacient hned nastoupí, mají pro něj zdroj jater... že pacient může kdykoli přijít.

Do Šanghaje se pacient odebral 11. srpna 2005 (v té době měl stále jasné vědomí) a dorazil do nemocnice Huashan. Na starost si ho vzal primář Jianmin Qian. Protože do nemocnice dorazil o den později, než se očekávalo, nemocnice mu sdělila, že játra typu A už dostal někdo jiný, takže musí čekat na dodávku dalších jater. V té době bylo pacientovi řečeno, že 13. a 14. srpna jsou svátky a že musí čekat do pondělí.

Zároveň dr. Qian pacientovi řekl, že podle tehdejších zákonů a nařízení nemají dovoleno provádět transplantace pro lidi z Hongkongu, Macaa, Tchaj-wanu a další cizince. Také měla přijít kontrola z ministerstva zdravotnictví. Takže první den byl pacient místo procedury hospitalizace požádán o schůzku s ředitelem Qianem v hotelu naproti nemocnici. Pacient rovněž do nemocnice musel přijít bočním vchodem (namísto hlavním).

Dr. Qian pacientovi sdělil, že: 1. musí říkat, že je z Fujianu a že právě proto má jeho rodina tchajwanský dialekt (který je stejný jako minnanský dialekt), 2. pacient musí lidem říkat, že se přišel léčit s hepatitidou, místo, aby říkal, že přišel kvůli transplantaci jater, 3. všechny podrobnosti ohledně transplantace jater se musejí domlouvat tajně.

Všechno bylo prováděno tajně. Ve skutečnosti všichni zaměstnanci nemocnice i ostatní pacienti věděli, že přišel z Tchaj-wanu kvůli transplantaci jater.

V nemocnici Huashan byl pacient požádán zaplatit zálohu 200 tisíc RMB. Až poté, co byla částka zaplacená, byli pan a paní K. Z. zpraveni, že v současnosti nejsou k dispozici žádná játra. Pan a paní K. Z. byli informováni, že by měli být připraveni zaplatit výdaje na léčbu, včetně vybavení. Každý den bylo přineseno mnoho zbytečného vybavení, avšak muselo za ně být zaplacen, přestože už byla složena záloha. Platilo se dokonce i za teploměr. Bez peněz by nebyla vůbec žádná pozornost lékařů ani léčba. Lékaři z různých oddělení chodili téměř v řadě, aby se na pana K. Z. podívali, a každý z nich chtěl ze situace pro sebe něco získat. Pan K. Z. ale neměl lékaře, který by ho měl na starosti. Pacient musel podepsat řadu dokumentů a okamžitě platit poplatky. Kvůli tomu u sebe paní K. Z. vždycky nosila hotovost. Zároveň tam byli lékaři z jiných nemocnic (Z Kunmingu, provincie Guangdong, atd.) a žádali ho, zda by nechtěl být převezen do jejich nemocnice atp., kdyby zde nebylo možné najít vhodná játra. Nějací lékaři mu také říkali, že jeho ledvina rovněž nefunguje dobře, a že kdyby chtěl, může při transplantaci jater rovnou dostat i novou ledvinu. Bylo to jako obchodování nebo smlouvání o výnosný obchod a pan a paní K. Z. cítili, že po sobě musejí nechat „šlapat“, protože pan K. Z. potřebuje transplantaci, aby si zachránil život.

Pan K. Z. čekal do pondělí. Nemocnice stále nemohla najít vhodný zdroj orgánu. Primář Qian tedy požádal paní K. Z. o rozhovor o stavu jejího manžela v hotelu naproti nemocnici. Ředitel Qian paní K. Z. řekl, že nemohou najít dodavatele orgánu, a naznačil, že potřebuje peníze, aby „otevřel cesty“, jak se k dodavateli dostat. Paní K. Z. mu tedy dala 10 tisíc RMB. V úterý přišli, že stále nemohou dodavatele najít. Primář Qian také navrhl, aby byl pacient převezen do vojenské nemocnice jménem Changzheng, protože on orgán nemůže sehnat. Přes přítele se spojili s doktorem Wangem z

nemocnice Changzheng v Šanghaji a ten se vyjádřil, že dodavatele orgánu může najít. Ve středu ráno byl pacient převezen do nemocnice Changzheng.

Když pan a paní K. Z. dorazili do nemocnice Changzheng, zjistili, že všichni pacienti v devátém patře nemocnice čekají na transplantaci jater. Zjistili také, že právě tato vojenská nemocnice může získat orgány snadno. Rozdíl mezi nemocnicemi Huashan a Changzheng byl v tom, že nemocnice Changzheng si nemusela dělat starosti s kontrolou ministerstva zdravotnictví, protože jako vojenská nemocnice měla povoleno provádět transplantace pro lidi ze zahraničí.

Ten den ve 14.00 dorazila do nemocnice dodávka orgánů (játra typu A). Hned potom byl pacient odvezen na operační sál a proběhla operace. O půlnoci bylo paní K. Z. oznámeno, že situace pacienta se zhoršila a že zemřel po neúspěšném pokusu o obnovení životních funkcí. Hepatitida B je infekční a tělo muselo být spáleno. Popel byl odvezen zpět domů.

Celý proces se uskutečnil za pomoci pacientova přítele, který v pevninské Číně podniká. Celkové výdaje činily odhadem asi 800 tisíc RMB.

Žádný z příslušných dokumentů a potvrzení ohledně cesty pana K. Z. za transplantací jater nezmiňuje nic o faktu, že účelem cesty byla transplantace jater.

Pozn.: Transplantace jater byla provedena ve Vojenské nemocnici Changzheng v Šanghaji. Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

Případ 8

Pan L., 57 let, krevní skupina 0, chronické selhávání funkce ledvin.

V lednu 2001 pan L. vyjádřil své přání, zažádat v Číně o transplantaci orgánu. Nechal si odebrat vzorek krve. Asi o čtyři až pět dní později obdržel telefonát z kliniky, že pro něj byla v Číně nalezena vhodná ledvina a může se začít připravovat na cestu.

Pan L. nejprve váhal a divil se, jak mohl být vyhovující orgán nalezen tak rychle. Po diskusi se svou rodinou se přesto rozhodl do Číny odjet (1. února 2001). Celkem se do Číny vypravila skupina devíti lidí, pět mužů a čtyři ženy.

Všech devět lidí bylo hospitalizováno v nemocnici Taiping v Dongyuanu. Pan L. zaplatil 130 tisíc HK\$ a byl mu předán rozpis, na co jsou peníze vynakládány. Transplantace ledviny proběhla o dva dny později společně s dalšími čtyřmi pacienty z jihovýchodní Asie, za dva dny proběhlo celkem 13 transplantací. Pan Lin byl hospitalizován sedm dní, než se vrátil domů. Někteří pacienti byli hospitalizováni 14 dní před návratem domů.

Pan L. nezjistil, kdo byl lékař, který ho operoval, a nikdo nezmínil zdroj orgánu.

Pan L. za sebe uvedl, že nemocnice v pevninské Číně provozují obchody s orgány.

Pozn.: Nemocnice Taiping v Dongyuanu (obvod Humen, okres Dongyuan, provincie Guangdong) není vojenskou nemocnicí, avšak primář transplantačního oddělení této nemocnice (Wei Gao) byl také profesorem a primářem ve Výzkumném ústavu Zhujiang Vojenské lékařské univerzity č. 1⁶². Někteří další zodpovědní lidé z tohoto transplantačního oddělení byli také z vojenských nemocnic. Wei Gao a další prováděli transplantace i v Centrální nemocnici hlídkové policie provincie Guangdong (viz případ 6). Údajně pouze vojenské nemocnice a lékaři z vojenských nemocnic mají snadný přístup k orgánům.

⁶² <http://www.kmszbyy.com/china/doctor-1.htm>

Příloha 14 – Přepis telefonního vyšetřování

(1) Záchytné centrum města Mishan, provincie Heilongjiang
(8. června 2006):

M: Máte poskytovatele [orgánů] z Falun Gongu? ...

Pan Li: Měli jsme, ano.

M: ... a co teď?

Pan Li: ... Ano.

.....

M: Můžeme si přijít vybrat nebo nám je přímo poskytnete?

Pan Li: Poskytneme vám je.

M: A co cena?

Pan Li: Probereme to, až přijdete.

.....

M: Kolik jich [poskytovatelů z Falun Gongu] máte pod 40 let?

Pan Li: Docela dost.

.....

M: Jsou to muži, nebo ženy?

Pan Li: Muži

.....

M: Teď, co se týče ... [vězněných] mužů z Falun Gongu, kolik jich máte?

Pan Li: Sedm, osm, teď jich tu je [nejméně] pět, šest.

M: Jsou z venkova, nebo z města?

Pan Li: Z venkova.

(2) Šangchajská nemocnice Zhongshan a transplantační klinika
(16. březen 2006):

M: Ahoj. Mluvím s lékařem?

Doktor: Ano, jsem lékař...

.....

M: ... Takže, jak dlouho musím čekat [na transplantační operaci]?

Doktor: Asi týden potom, co přijdete...

M: Máte ty orgány, co jsou od Falun Gongu? Slyšel jsem, že jsou velmi dobré.

Doktor: Naše jsou všechny tohoto druhu.

**(3) Městská nemocnice Qianfoshan pro transplantace jater,
provincie Shandong (16. března 2006):**

Recepční: Počkejte vteřinku. Seženu vám doktora.

Doktor: Dobrý den. Jak se máte?

M: ... jak dlouho děláte [tyto operace]?...

Doktor: ... Přes čtyři roky.

...

M: Dodávky jater... ty z Falun Gongu, chci se zeptat, jestli máte takové?

Doktor: Je to ok, když sem přijdete.

M: Takže to znamená, že je máte?

Doktor: ... V dubnu, bude víc takových poskytovatelů... teď jich postupně máme víc a víc.

M: Proč jich bude víc v dubnu?

Doktor: To vám nemohu vysvětlit...

**(4) Nemocnice Minzu města Nanning
v autonomní oblasti Guangxi (22. května 2006):**

M: Můžete sehnat orgány od praktikujících Falun Gongu?

Dr. Lu: Dovolte mi říci, že nemáme, jak [je] dostat. V Guangxi je teď dost obtížně je dostat. Pokud nemůžete čekat, doporučuji vám jít do Guangzhou, protože pro ně je velmi snadné dostat orgány. Mohou je shánět po celé zemi. Když provádí transplantaci jater, mohou pro vás zároveň dostat ledvinu, takže je to pro ně velmi snadné. Mnoho oblastí, kde je nedostatek orgánů, za nimi chodí pro pomoc.

.....

M: Proč je pro ně snadné je dostat? ...

Lu: Protože jsou významná instituce. Kontaktují soudní systém jménem celé university.

M: Pak tedy používají orgány od praktikujících Falun Gongu?

Lu: Správně...

.....

M: ... Ty, co jste používaly dřív [orgány od praktikujících Falun Gongu], byly ze záchytných center nebo věznic?

Lu: Z věznic.

M: ... A bylo to od zdravých praktikujících Falun Gongu...?

Lu: Správně. Vybírali jsme ty dobré, protože zabezpečujeme kvalitu našich operací.

M: To znamená, že vybíráte orgány sami.

Lu: Správně...

.....

M: Jak je obvykle starý dodavatel orgánu?

Lu: Obvykle kolem třiceti.

M: ... Pak je jdete do vězení osobně vybrat?

Lu: Správně. Musíme je vybírat.

M: Co když si ten vybraný nechce nechat odebrat krev?

Lu: Určitě nás to nechá udělat.

M: Jak?

Lu: Určitě najdou způsob. Proč se o to staráte? Tyhle věci by vás neměly zajímat. Mají své postupy.

M: Ví ten člověk, že jeho orgán bude odebrán?

Lu: Ne, neví.

**(5) Šanghajská nemocnice university Jiaotong
a centrum transplantace jater (16. března 2006):**

M: Chtěl bych vědět, jak dlouho musí [pacienti] čekat [na transplantaci jater].

Dr. Dai: Zdroje orgánů máme, jsou k dispozici každý den. Děláme transplantace každý den.

M: Chceme čerstvé, živé.

Dr. Dai: Všechny jsou živé, všechny živé...

M: Kolik [transplantací jater] jste udělal?

Dr. Dai: Udělali jsme 400 až 500 případů... Vaše hlavní práce je přijít a mít připravené peníze, dost peněz.

M: Kolik to stojí?

Dr. Dai: Pokud jde všechno hladce, je to kolem 150 000 RMB... 200 000 RMB.

M: Jak dlouho musím čekat?

Dr. Dai: Potřebuji zkontrolovat vaši krevní skupinu... Když přijdete dnes, mohu to pro vás udělat do týdne.

M: Slyšel jsem, že některé jsou od těch, kdo praktikují Falun Gong, od těch, kteří jsou velmi zdraví.

Dr. Dai: Ano, máme. Nemohu mluvit jasně po telefonu.

M: Pokud mi můžete najít tenhle druh, přijdu velmi brzy.

Dr. Dai: Je to ok. Prosím přijďte.

M: ... Jaké je vaše příjmení? ...

Dr. Dai: Jsem dr. Dai.

**(6) Lékařská universita a transplantační centrum Zhengzhou
v provincii Henan (14. března 2006):**

Dr. Wang: ... zajisté, [orgán] je zdravý.. Pokud není zdravý, nevezmeme ho.

M: Slyšel jsem, že ty ledviny od praktikujících Falun Gongu jsou lepší. Máte je?

Wang: Ano, ano, vybíráme všechny mladé a zdravé ledviny...

M: Takže ty, kteří praktikují tenhle [Falun] Gong.

Wang: Co se toho týče, můžete být v klidu. Promiňte, nemohu vám toho moc říci po telefonu.

M: Dostáváte [je] mimo město?

Wang: ... Máme z města a mimoměstské.

.....

M: Jaké je vaše příjmení?

Wang: Wang.

**(7) Orientální transplantační centrum (nebo také 1. Tianjinská centrální nemocnice),
město Tianjin, (15. března 2006):**

N: Je to vrchní lékař Song?

Song: Ano, mluvte prosím.

.....

N: Její doktor jí řekl, že ledviny jsou dost dobré, protože [poskytovatel] praktikoval ... Falun Gong.

Song: Samozřejmě. Všichni, co máme, dýchají a mají puls... Do teď jsme tento rok měli více než deset ledvin, více než deset takových ledvin.

N: Více než deset takových ledvin? Myslíte živá těla?

Song: Ano, je to tak.

**(8) Nemocnice Tongji ve městě Wuhan,
provincie Hubei (30. března 2006):**

N: Kolik [transplantací ledvin] můžete udělat za rok?

Úředník: ... Naše oddělení provádí nejvíc z celé provincie Hubei. Děláme mnoho, když je dost dárců.

N: ... Doufáme, že poskytovatelé ledvin jsou živí. Sháníme transplantace živých orgánů od vězňů, například z živých těl vězňů, kteří praktikují Falun Gong. Je to možné?

Úředník: To není problém.

**(9) Hlavní nemocnice vojenské oblasti Guangzhou,
provincie Guangdong (12. dubna 2006):**

N: Je to dr. Zhu ...?

Zhu: Ano, to jsem já.

N: Jsem z nemocnice 304. ... Mám dva příbuzné v nemocnici 304. Nemáme teď dostatečný přísun ledvin. Udělali jsme mnoho [transplantací ledvin] v roce 2001, 2002 a 2003...

Zhu: Ano...

N: Zjistili jsme, že ledviny od mladých lidí a [praktikujících] Falun Gongu jsou lepší. Co vaše nemocnice, třeba ledviny od Falun Gongu?

Zhu: Máme velmi málo ledvin od Falun Gongu.

N: Ale pořád nějaké máte?

Zhu: Není to těžké pro [krevní] skupinu B. Když sem přijdete, můžeme to rychle připravit, určitě před 1. květnem.

N: Přijde dodávka před 1. květnem?

Zhu: Několik dodávek.

N: Budete mít nějaké po 1. květnu?

Zhu: Po 1. květnu možná budete muset čekat do 20. května, nebo déle.

.....

**(10) První záchytné centrum města Qinhuangdao,
provincie Hebei (18. května 2006):**

N: Je to První záchytné centrum města Qinhuangdao?

Úředník: Co se děje?

N: Děláme transplantace a nemáme dost orgánů.

Úředník: Nemusíte sem volat. Zavolejte prostě na soud.

N: Který soud?

Úředník: Střední lidový soud. O takových věcech musíte jednat s nimi.

N: V roce 2001 jste poskytovali živé orgány od mladých a zdravých lidí, kteří praktikovali Falun Gong...

Úředník: Nemusíte mluvit o těch časech. Už je to tolik let. Teď to jde přes soud. Prostě jim zavolejte.

**(11) Druhé záchytné centrum města Qinhuangdao,
provincie Hebei (18. května 2006)**

N: ... zajímalo by mě, jestli máte ještě dodávky orgánů od lidí, jako ti, co praktikují Falun Gong?

Úředník: Ne, nemáme teď Falun Gong [orgány]. Je tu velmi málo lidí – skoro nikdo. Po roce 2000 tu [bylo] mnoho Falun Gong [orgánů].

(12) Nemocnice letectva v Chengdu (29. dubna 2006)

Vyšetřující: Pacient zdůrazňoval, že chce orgán od mladého a zdravého člověka. Nejlepší jsou od těch, kdo praktikují Falun Gong. Bude mít takovou příležitost?

Primář Xu: Ano.

Vyšetřující: Ano?

Primář Xu: Bude mít takovou příležitost.

...

Vyšetřující: Mělo by to být od mladého a zdravého, který praktikuje Falun Gong!

Primář Xu: Žádný problém.

(13) Fakultní nemocnice č. 1 Jiaotongské univerzity v Xi'anu (11. dubna 2006)

...

Vyšetřující: Jak dlouho musím čekat na dodávku orgánu?

Dr. Wang: ... Pravděpodobně to bude do května.

Vyšetřující: Je ta ledvina z živého těla?

Dr. Wang: Máme také játra z živého těla.

Vyšetřující: Máte také játra z živého těla?

Dr. Wang: Máme, máme.

...

Vyšetřující: Zdrojem orgánů je živé lidské tělo?

Dr. Wang: Správně.

Vyšetřující: Jsou nějaké pracovní tábory, které vězní praktikující Falun Gongu a pak jsou z jejich živých těl odebírány orgány...

Dr. Wang: Ano, ano. To, o co nám jde, je kvalita. Nestaráme se o zdroj. Co byste řekli? Teď jsou v Číně tisíce případů transplantací jater. U každého je to stejné. Není možné, že kvůli tomu, že unikly nějaké informace, všichni přestanou dělat transplantace orgánů.

(14) Nemocnice Shanghai Ruijin (25. října 2006)

...

Vyšetřovatel: Používáte živé ledviny [na transplantace]?

Lékař: Ano.

Vyšetřovatel: „Dobře, máme příbuzného v Shenyangu, říkal, že to vypadalo, že tam použili docela hodně ledvin a měly lepší kvalitu. Mluvil o těch od Falun Gongu, že ano? Používáte taky tenhle druh?”

...

Lékař: Ano

Vyšetřující: Páni, vy tyhle používáte taky?

Lékař: Ve všech nemocnicích je to stejné.

...

Vyšetřující: Rozumím, je to proto, že ty Falun Gong jsou o hodně zdravější, že ano?

Lékař: Správně.

(15) Fakultní nemocnice Lékařské university Vnitřního Mongolska č. 1 (14. listopadu 2006)

Lékař: Nedávno jsme mohli mít [živé zdroje]...

...

M: Jaký druh, ty Falun Gong jsou dobré.

...

M: Kolik stojí transplantace jater?

Lékař: Jsme poměrně levní – 150 až 200 tisíc yuanů.

M: Jak dlouho musíme čekat?

Lékař: Asi měsíc.

...

M: Ten druh, ty Falun Gong [poskytovatelé orgánů] jsou lepší ..

...

Lékař: Já vím, já vím. Až přijdete, promluvím s vámi. Obávám se, že vám to teď nemohu moc dobře vysvětlit.

M: Dobře, takoví, co praktikují Falun Gong, ti jsou velmi zdraví.

Lékař: Já vím, já vím.

M: Můžete je sehnat? Jestli je to...

Lékař: Určitě můžu.

...

Pozn. překladatele: Zbylé přílohy jsou v procesu překladu. V angličtině (<http://organharvestinvestigation.net/report200701/Appendices-200701.pdf>), němčině, španělštině a francouzštině jsou k nahlédnutí na <http://organharvestinvestigation.net> nebo na <http://investigation.go.saveinter.net>